

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” DIN ALBA IULIA
Facultatea de Drept și Științe Sociale
Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic

DISERTAȚIE

de finalizare a programului de master
PSIHOPEDAGOGIA EDUCAȚIEI TIMPURII
ȘI A ȘCOLARITĂȚII MICI

Absolvent,
Culda Ovidiu Constantin

Conducător științific,
Conf. univ. dr. **Voiculescu Elisabeta**

2014

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

**MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
UNIVERSITATEA „1 DECEMBRIE 1918” DIN ALBA IULIA
Facultatea de Drept și Științe Sociale
Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic**

DISERTAȚIE

**Cunoașterea și valorificarea specificului cultural
prin intermediul parteneriatelor educaționale**

Absolvent,
Culda Ovidiu Constantin

Conducător științific,
Conf. univ. dr. **Voiculescu Elisabeta**

2014

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Prezenta disertație finalizează programul de master *Psihopedagogia educației timpurii și a școlarității mici*, organizat în cadrul proiectului *Perspective ale formării prin masterat a specialiștilor în domeniul educației timpurii și al școlarității mici la un nivel calitativ superior* (*PERFORMER*), proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 – 2013, Cod Contract: POSDRU/86/1.2/S/62508.

Beneficiar: Universitatea "Transilvania" din Brașov

Partener 1: Universitatea "1 Decembrie 1918" din Alba Iulia

Partener 2: Universitatea "Aurel Vlaicu" din Arad

Partener 3: Istituto di Scienze Psicologiche di Educazione e di Formazione, Roma (Italia)

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

CUPRINS:

HARTĂ CONCEPTUALĂ.....	6
INTRODUCERE.....	7
CAPITOLUL 1. PARTENERIATELE EDUCATIONALE.....	10
1. 1. Parteneri pentru educație.....	10
1. 2. Necesitatea parteneriatului.....	13
1. 3. Cerințele unui parteneriat.....	15
1. 4. Condiții pentru parteneriat.....	16
1. 5. Resurse pentru parteneriat.....	17
CAPITOLUL 2. PARTENERI ÎN EDUCAȚIE.....	19
2. 1. Școala - nucleu al parteneriatului.....	19
2. 2. Cooperarea școlii cu familia.....	22
2. 3. Comunitatea și rolul acesteia în educație.....	27
2.4. Relația dintre școală și comunitate.....	30
2.5. Parteneriatul școală-comunitate.....	32
2.5.1. Partenerii școlii.....	33
2.5.2. Beneficii ale parteneriatului școală – comunitate.....	35
CAPITOLUL 3. CERCETARE EXPERIMENTALĂ: CUNOAȘTEREA ȘI VALORIFICAREA SPECIFICULUI CULTURAL PRIN INTERMEDIUL PARTENERIATELOR EDUCATIONALE.....	37
3.1. Pregătirea cercetării.....	37
3.1.1. Cadrul teoretic al cercetării.....	37
3.1.2. Tema cercetării.....	38
3.1.3. Obiectivele cercetării.....	39
3.1.4. Ipotezele cercetării.....	40

Parteneri:

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

3.1.5. Strategia cercetării.....	41
3.1.6. Sursele datelor, forme și tipuri.....	42
3. 2. Analiza și interpretarea datelor.....	44
CONCLUZII.....	55
REFLECȚII PRIVIND PROGRAMUL DE MASTERAT.....	58
BIBLIOGRAFIE.....	60
ANEXE.....	65

Parteneri:

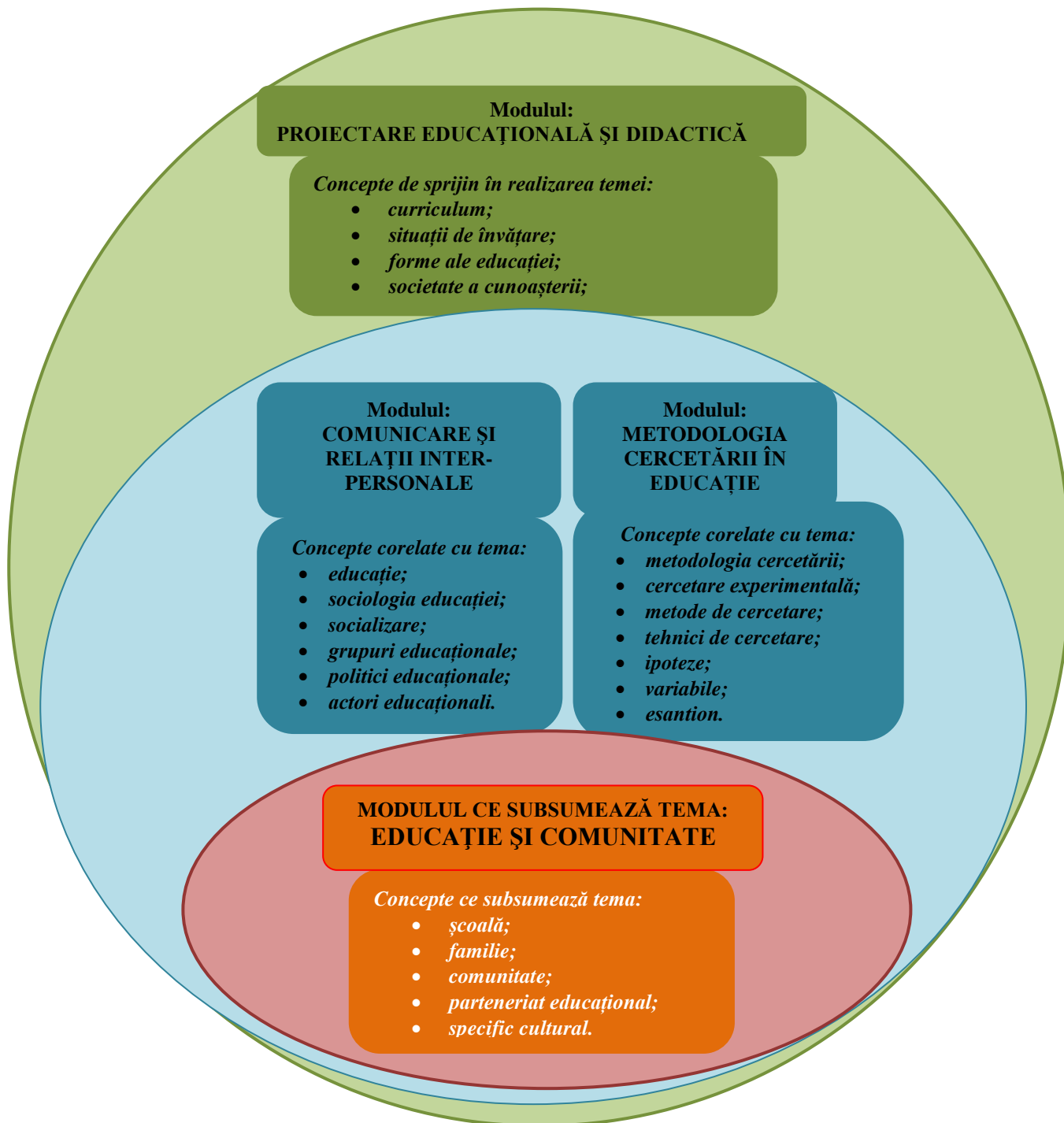

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

Hartă conceptuală privind modulele de studiu implicate în realizarea lucrării de disertație

Parteneri:

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

INTRODUCERE

Dinamica economică și socială înregistrată în prezent la nivel național a determinat apariția unor schimbări importante în sistemul educațional românesc. Datorită complexității și a gradului de dificultate al problemelor cu care se confruntă școala românească, cât și impactului inerent al educației școlare asupra întregului sistem social, soluționarea dificultăților prezente reclamă *colaborarea, cooperarea, parteneriatul* unor categorii extrem de largi, cum ar fi: întregul personal angajat în sistemul de învățământ, toate segmentele de elevi cuprinși în instituția școlară, părinții și susținătorii legali ai preșcolarilor/elevilor, comitetele de părinți, organizațiile guvernamentale și non - guvernamentale, cu caracter central sau local, reprezentanții cultelor religioase, agenții economici și reprezentanții lumii economico-financiare, structurile de tip sindical, autoritățile centrale sau locale, instituțiile de sănătate publică etc.

Tema parteneriatelor educative a constituit o preocupare constantă pentru pedagogia românească, fiind în atenția deopotrivă a cercetătorilor, cadrelor didactice și părinților. În acest context, parteneriatul educațional reprezintă o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației românești.

Construită ca sistem deschis, care se află în relație directă cu mediul său exterior și, inerent, cu comunitatea în cadrul căreia funcționează, școala poate transforma coordonatele sale specifice în atu-uri care să-i permită inițierea și/sau dezvoltarea parteneriatelor educaționale. În cadrul parteneriatelor, profesorilor și conducerii școlii le revine sarcina de a crea condiții cât mai asemănătoare familiilor.

Aceste școli trebuie să recunoască individualitatea fiecărui elev și să creeze un climat în care elevul să se simtă valorizat și integrat. Școlile reușesc să vină în întâmpinarea tuturor familiilor, nu doar a celor la care este ușor de ajuns, iar părinților le revine sarcina de a crea familii asemănătoare școlilor. Aceste familii trebuie să conștientizeze faptul că fiecare copil este și elev. Familiile trebuie să evidențieze importanța școlii, a temelor pentru acasă și a activităților care contribuie la dezvoltarea competențelor și a aspirațiilor spre succes ale elevilor.

Școlile trebuie să organizeze parteneriate cu comunitățile într-un efort comun de îndeplinire a tuturor cerințelor impuse procesul educativ. În cadrul multor comunități există numeroase instituții - muzee, biblioteci, universități, biserici, fundații, teatre - și talente remarcabile - muzicieni, interpreți, medici, manageri de succes, scriitori și artiști - resurse care pot fi dirijate spre

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOS DRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

sprijinirea achiziției de cunoștințe și deprinderi de către elevi, astfel încât aceștia, la rândul lor, să poată contribui deplin la viața socială, economică și politică a comunității.

Referitor la tema lucrării de disertație, trebuie menționat faptul că obiceiurile și tradițiile sunt un domeniu important al culturii populare românești. Ele au rolul de a regla și consolida relațiile comunitare, fiind respectate cu strictețe de toți membrii societății. Rolul educatorilor este de a-i face pe copii să învețe, să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile zonei în care s-au născut, să iubească melegurile natale, portul românesc dar și sărbătorile care ne aduc în suflete atâta bucurie.

Obiceiurile și tradițiile dezvăluie fața necunoscută și nebănuită a existenței membrilor comunității. Copiilor le conferă identitate și apartenență la neam, le creează o „*unitate pozitivă*”, adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor, caracteristicilor unui popor: meserii, meșteșuguri, cântece, dansuri, credințe, costumații, vorbire, etc.

Școala se preocupă permanent ca bogăția tradițiilor moștenite de la înaintași să fie cât mai aproape de sufletele copiilor și să se păstreze vii în mintea și conștiința copiilor acestora, pentru ca la rândul lor să le transmită cu aceeași dragoste și căldură generațiilor viitoare. Ea reprezintă un sprijin pentru comunitate de a valorifica specificul cultural al zonei și nu doar un loc în care copiii își însușesc cunoștințe privind tradițiile și obiceiurile zonei. Din acest motiv, parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială și necesară în transmiterea și valorificarea tradițiilor și obiceiurilor specifice zonei.

Atunci când membrii comunității sunt implicați în activități ale grădiniței precum concertele, serbările, spectacolele desfășurate de copii atât în școală, cât și în afara ei, sau atunci când copiii fac vizite pentru a cunoaște specificul local, toți cei implicați trăiesc experiențe valoroase de învățare în situații noi.

În fiecare zi copiii învață despre oameni și locuri din comunitatea lor atunci când își însoțesc profesorii sau părinții în plimbări și vizite, dar și în cadrul activităților desfășurate în școală. Școala, prin implementarea proiectelor, caută soluții prin care să fie utilă societății, dar și privită pe măsura investițiilor și speranțelor.

Parteneriatele organizate de școli pot conduce la cunoașterea specificului cultural, a valorilor mediului comunitar.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Prin intermediul acestei cercetări dorim să îi determinăm pe părinți să se implice mai îndeaproape în activitățile școlii/grădiniței și să stabilim împreună cu aceștia activități prin care să le facem cunoscută copiilor frumusețea portului popular, obiceiurile zonei, sădindu-le în suflet sentimentul de mândrie că sunt moți.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

CAPITOLUL 1

PARTENERIATELE EDUCAȚIONALE

1. 1. Parteneri pentru educație

În virtutea legilor schimbării, soluționarea reală a problemelor multiple cu care se confruntă în prezent educația românească și, în particular, învățământul românesc, poate fi realizată numai prin transformarea parteneriatului într-o realitate.

În cadrul acestui parteneriat este firesc să își găsească locul toate categoriile sociale și toate instituțiile interesate în dezvoltarea educației, a învățământului și a unităților școlare.

Parteneriatul educațional ar trebui să includă: resursele umane ale sistemului de învățământ, elevii cuprinși în unitățile școlare, familiile elevilor, instituțiile guvernamentale centrale și locale, organizațiile nonguvernamentale, instituțiile religioase, agenții economici, sindicatele, autoritățile locale. Atenția se va îndrepta înspre dezvoltarea parteneriatului școlii cu comunitatea locală și familia.

În domeniul educației, parteneriatul factorilor sociali implicați trebuie să se realizeze pe temeiul unui set de valori fundamentale pe care partenerii le recunosc ca pe valori comune. Teoria și practica parteneriatului educațional demonstrează că toți partenerii care sunt interesați în dezvoltarea educației trebuie să admită ca valori fundamentale: democrația, civismul, umanismul, toleranța, comunicarea, cooperarea, diversitatea.

În același sens, experiența demonstrează că pentru a realiza un parteneriat autentic în domeniul educației este necesară schimbarea treptată a unor valori, atitudini, principii, norme, comportamente, la nivelul: factorilor sociali cu putere de decizie, resurselor umane implicate în educație, reprezentanților diferitelor instituții comunitare, părinților, copiilor, elevilor care sunt cuprinși în sistemul de învățământ.

Această schimbare axiologică, atitudinală și comportamentală la nivelul factorilor sociali chemați să își asume parteneriatul poate fi realizată prin formarea resurselor umane și prin activități de consultanță, dar mai ales prin elaborarea și derularea efectivă a unor proiecte în parteneriat.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Pedagogia contemporană dezvoltă un nou concept cu valoare de principiu – parteneriatul educațional ca extensie a principiului unității cerințelor în educație; acesta presupune nevoia unei comuniuni în ceea ce privește obiectivele propuse actului educativ. Există o serie de documente și norme metodologice de implementare reală a parteneriatului educațional atât la nivel internațional (Agenția UNICEF prin Programe de Educație Timpurie Individualizată) cât și corelări naționale (ca dimensiune a reformei învățământului). Ele tind să devină un concept central pentru abordarea de tip curricular flexibilă și deschisă a problemelor educative. (*Cartea albă RENINCO*, UNICEF)

Ecaterina Vărășmaș prezintă „parteneriatul educațional ca o condiție a eficienței instituțiilor socio-educative bazate pe școală și comunitate” (2002, p. 138). Identificăm o serie de caracteristici importante ale parteneriatului educațional în studiul autoarei și anume:

Parteneriatul educațional este un concept și o atitudine în câmpul educației: conceptual se are în vedere abordarea curriculară a educației care se identifică cu nevoia cunoașterii, respectării și valorificării diversității. Se accentuează caracteristicile subiectiv-individuale și identitatea socio-culturală a fiecărui individ care, în plan educațional, reflectă stilurile de învățare, ritmurile dezvoltării, trăsăturile personale, capacitățile și competențele fiecăruia.

Ca atitudine, parteneriatul presupune:

- acceptarea diferențelor și tolerarea opțiunilor diferite;
- egalizarea șanselor de participare la o acțiune educativă comună;
- interacțiuni acceptate de toți partenerii;
- comunicarea eficientă între participanți;
- colaborare (acțiune comună în care fiecare are rolul său diferit);
- cooperare (acțiune comună în care se petrec interrelații și roluri comune).

Din punct de vedere al acțiunilor educative parteneriatul se realizează între:

- instituțiile educației: familie, școli/ grădinițe, comunitate
- agenții educaționale: copil, părinți, cadre didactice, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale (pedagogi, consilieri psiho-pedagogi, terapeuți, etc.);
- membri ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului, medici factori de decizie, reprezentanți ai bisericii, ai poliției, etc.
- influențe educative exercitate la anumite momente asupra copilului;
- programele de creștere, îngrijire și educare a copilului

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

- formele educației în anumite perioade.

O prezentare grafică a parteneriatului educațional poate fi realizat astfel:

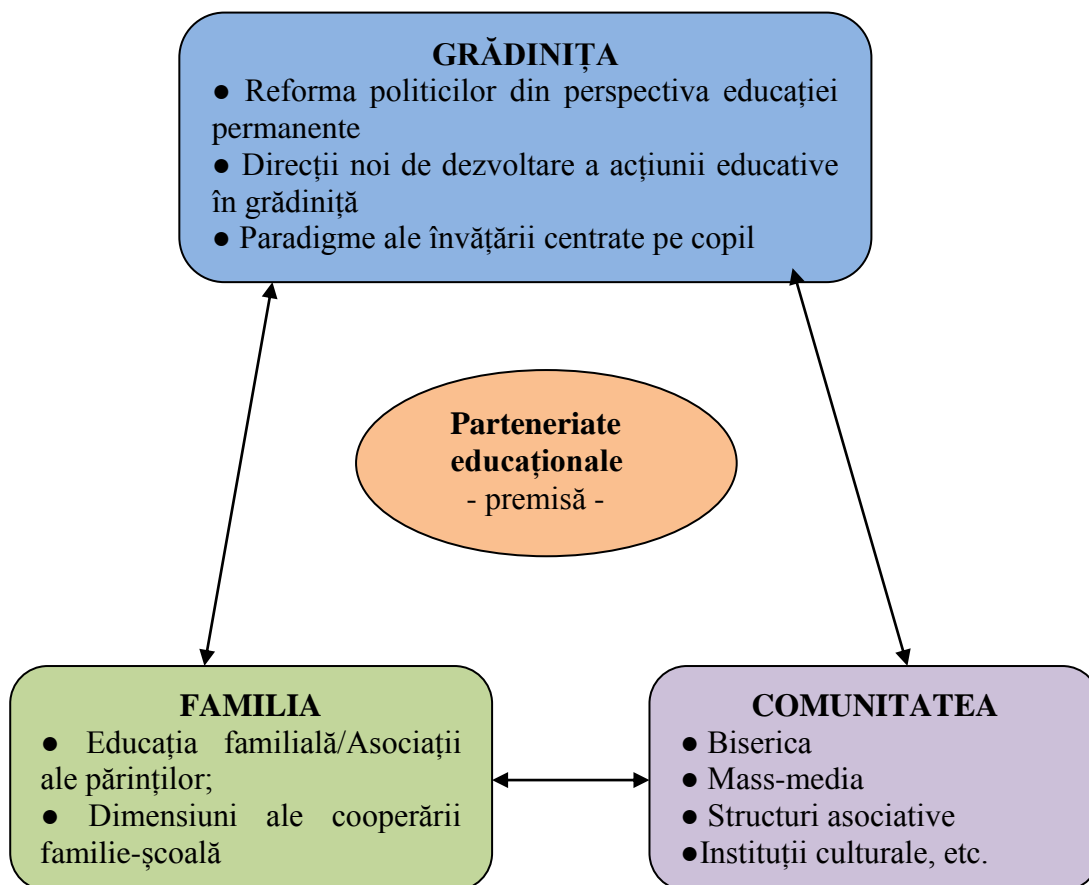

Fig. 1. Convergența intervențiilor educative, perspectivă a parteneriatului educațional

„Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional" (Vrășmaș, E., 2002, p. 139).

Dimensiunile parteneriatului educațional vizează cele trei dimensiuni: familia, grădinița/școala și comunitatea ca un acord comun în toate acțiunile educative; relația educator-copil cu implicațiile unui parteneriat în conducerea democratică și flexibilitate în luarea deciziilor. Relația educativă este una de formare și transformare atât a educatului cât și a educatorului; educatorul dobândește noi competențe odată cu rezolvarea fiecărei probleme educative. În sensul formării unor aptitudini reflexive, creatoare, dinamice cu receptivitate la schimbare, influența comunității asupra familiei și asupra copilului este una pregnantă deoarece

Parteneri:

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina multe dintre valorile lor.

La rândul lor, părinții pot influența comunitatea deopotrivă ca indivizi sau ca membri ai unui grup. Ei pot contribui la dezvoltarea valorilor comunității și la fixarea priorităților sociale.

1. 2. Necesitatea parteneriatului

Astăzi, mai mult ca oricând, determinăm nevoia unui parteneriat educațional între instituții bine determinate ale societății: familia, grădinița/școala și comunitatea în favoarea unei educații eficiente pentru individ și pentru societate. Multă vreme s-a considerat că grădinița/școala joacă rolul central și că forme diferite de acțiuni organizate ar putea înlocui familia, care de cele mai multe ori nu are aspirațiile sau resursele culturale pentru ceea ce ne propune societatea. Dar grădinița/școala, în rezolvarea multiplelor probleme de dezvoltare și învățare dezvoltă o serie de structuri de sprijin care să organizeze, să planifice și să intervină în rezolvarea problemelor, nevoilor copiilor dar și ale familiei, ale cadrelor didactice.

Grădinița/școala trebuie să evalueze permanent nevoile sale, iar structurile de sprijin aparțin:

- cabinetelor de asistență psihopedagogică;
- cabinetelor de consiliere;
- cabinetelor de rezolvare a unor probleme specifice (cabinete de logopedie și orientare profesională) și a centrelor de resurse pentru familie sau pentru profesori.

În același timp, Pachetul de resurse pentru profesori elaborat de UNESCO, 2000, presupune realizarea unor școli eficiente în care toți elevii să învețe și să fie valorizați, respectând următoarele coordonate:

- a) Educatorii trebuie să fie interesați ca toți copiii să învețe astfel:
  - educatorul să își cunoască foarte bine fiecare copil;
  - copiii trebuie să fie ajutați să înțeleagă ceea ce încearcă să învețe;
  - grupele de copii/clasele trebuie să fie organizate încât copiii să fie permanent ocupați/să aibă o activitate adaptată vârstei;
- b) Educatorii eficienți își ajută copiii, dacă:

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- accentuează scopul învățării;
  - oferă diversitate și opțiuni variate elevilor;
  - sunt reflexivi și se sprijină pe evaluarea prin mijloace variate a activității educative;
  - utilizează flexibil resursele din școală dar și resursele comunității;
  - cooperează cu ceilalți colegi și agenți educativi.
- c) Școlile eficiente încurajează pe fiecare profesor în parte oferindu-i:
- conducere efectivă; încredere;
  - sentimentul de optimism;
  - sprijin;
  - preocupări privind continua perfecționare a curriculumului;
  - metode variate de control ale progresului înregistrat.

Grădinița/școala realizează un parteneriat cu elevul, prin valorizarea și respectarea identității sale cu familia, prin recunoașterea importanței acesteia și atragerea în procesul didactic și cu toate resursele educative ale societății, pe care le identifică, se implică și le folosește activ.

Pentru dezvoltarea relațiilor partenariale trebuie respectate principiile și caracteristicile oricărei societăți democratice:

- Principiile descentralizării;
- Principiile educației permanente;
- Importanța educației timpurii;
- Necesitatea racordării permanente a școlii la realitate și la schimbările intervenite la nivel economic și social;
- Orientarea și consilierea copiilor, tinerilor și adolescenților în universul diversificat și uneori contradictoriu.

Pentru a se realiza un parteneriat educațional este necesară cooperarea tuturor acestor categorii interesate în dezvoltarea educației și a reformei în învățământ și respectarea unor valori, atitudini și comportamente la nivelul tuturor factorilor sociali implicați.

Parteneriatele educaționale se pot organiza la nivel macro și micro-social prin organizarea unor programe de formare specifice și prin derularea unor proiecte educaționale în regim de parteneriat care includ reprezentanții diferitelor categorii și instituții ale comunității care promovează valori comune la nivelul tuturor partenerilor implicați (egalitatea șanselor în educație,

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

revigorarea spiritului civic, promovarea dialogului, transparenței, comunicării, inițiativei, colaborării, statuarea disciplinei și a responsabilității. (Petrovan, 2011)

În actualul context social, parteneriatul educațional centrat asupra dezvoltării elevului trebuie privit ca o prioritate absolută pentru că:

Procesul de descentralizare a educației presupune, prin definiție, parteneriatul unui evantai de factori sociali care pot prelua roluri și responsabilități la nivel local;

- Confrunțați cu o varietate de mesaje oferite de medii diferite, elevii au nevoie de o interpretare unitară, coerentă, echilibrată, care poate fi furnizată doar prin parteneriatul unor factori sociali și educaționali;
- Educația oferită în cadrul școlii trebuie împletită cu educația făcută de alți factori, care au o influență semnificativă asupra elevilor, rolul conducător îi revine însă școlii;
- Contactul permanent al instituțiilor educaționale și, în particular, al unităților școlare cu diferiți parteneri sociali, facilitează racordarea efectivă a școlilor la realitate, respectiv a celorlalți factori la realitatea școlară.

1. 3. Cerințele unui parteneriat

Pentru a răspunde exigențelor generate de schimbarea socială, economică, politică, definindu-se ca un factor activ în cadrul parteneriatului educațional, școlile românești trebuie să răspundă unor cerințe specifice actualului context social:

- ✓ Racordarea permanentă la schimbarea social-economică;
- ✓ Asumarea și promovarea setului de valori caracteristice democrației;
- ✓ Fixarea direcțiilor de acțiune care pot asigura realizarea acestor valori și principii;
- ✓ Crearea unui mediu educațional capabil să faciliteze orientarea, dezvoltarea, integrarea, dezvoltarea copiilor, adolescenților, tinerilor;
- ✓ Asumarea unui rol activ în cadrul comunității;
- ✓ Păstrarea deschisă a liniilor de comunicare cu familia;
- ✓ Acceptarea și practicarea rolului de inițiator, catalizator în cadrul parteneriatului educațional. (Rădulescu E., Țârcă A., 2000).

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Promovând parteneriatul educațional centrat pe educația elevului, școala trebuie să respecte acest principiu fundamental pentru orice educație de tip democratic. Pentru a se afirma ca parteneriat viabil, orice organizație școlară trebuie să realizeze în primul rând o centrare a întregului demers educațional asupra elevilor săi, urmărind în mod prioritar:

- dezvoltarea managementului participativ;
- modificarea mentalităților conservatoare;
- aplicarea unui curriculum adecvat;
- transformarea elevilor în agenți ai propriei formări și dezvoltări;
- multiplicarea și diversificarea activităților extracurriculare;
- implicarea elevilor în elaborarea și implementarea unor proiecte ale unității de învățământ.

1. 4. Condiții pentru parteneriat

Pentru ca școala, ca organizație cu roluri specifice în cadrul parteneriatului educațional, să poată să răspundă acestor noi exigențe, este necesară asigurarea unor premise la nivel macrosocial:

- crearea unui cadru legislativ care să statueze autonomia școlară, asigurând un sistem de pârghii la dispoziția unității de învățământ;
- descentralizarea și eficientizarea managementului școlar și, în particular a proceselor decizionale derulate la nivelul școlii;
- pilotarea, diseminarea, valorificarea experiențelor pozitive în cadrul întregului sistem de învățământ;
- formarea și motivarea adecvată a resurselor umane implicate în educarea tinerei generații;
- schimbarea relevantă a statutului cadrului didactic și promovarea unei noi imagini a corpului profesoral;
- modificarea percepției sociale față de educație și unitățile școlare;
- sensibilizarea comunității în raport cu școala și atragerea sprijinului factorilor comunitari;

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- atragerea părinților în activități care fac referire directă la formarea și dezvoltarea copiilor lor;
- schimbarea graduală a mentalității sociale în raport cu parteneriatul.

1. 5. Resurse pentru parteneriat

Pentru a realiza obiectivele propuse, inclusiv în domeniul parteneriatului, organizația școlară identifică, atrage, alocă, folosește o varietate de resurse materiale, financiare, umane, informaționale și de timp.

În cadrul resurselor unității școlare, resursele umane, ca resurse individuale, de grup și/sau de echipă, au o importanță fundamentală, datorită contribuției pe care ele trebuie și o pot avea la realizarea obiectivelor propuse. Realizarea finalităților specifice pe care școala, ca organizație, și le propune, depinde, printre altele, de modul în care comunică, relaționează, interacționează cu resursele sale umane.

În acest sens, realizarea obiectivelor organizației școlare în domeniul parteneriatului poate avea loc mult mai rapid sau mai eficient în situația în care resursele umane ale școlii funcționează și acționează ca o echipă autentică.

Școala de azi nu se poate perfecționa decât evaluând permanent nevoile sale și apelând la structurile de sprijin care să organizeze, să planifice și să intervină în rezolvarea problemelor mai mult sau mai puțin speciale. Pentru realizarea unor școli eficiente în care toți elevii să învețe și să fie valorizați, pachetul de resurse pentru profesori trebuie să includă următoarele:

- profesorii trebuie să fie interesați ca toți elevii să învețe:
  - profesorii să își cunoască foarte bine fiecare elev;
  - elevii trebuie să fie ajutați să înțeleagă ceea ce încearcă să învețe;
  - clasele trebuie astfel organizate încât elevii să fie permanent ocupați;
- profesorii eficienți își ajută elevii dacă:
  - accentuează scopul învățării;
  - oferă diversitate și opțiuni variate elevilor;
  - sunt reflexivi și se sprijină permanent pe evaluarea prin mijloace variate a procesului instructiv-educativ;

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- utilizează flexibil resursele din școală, dar și resursele comunității;
  - cooperează cu toți ceilalți colegi și agenți educativi.
- c) școlile eficiente încurajează pe fiecare profesor în parte, oferindu-i :
- conducere efectivă;
  - încredere;
  - sentimentul de optimism;
  - sprijin;
  - preocupări privind continua perfecționare a curriculumului;
  - metode variate de control ale progresului înregistrat.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

CAPITOLUL 2

PARTENERI ÎN EDUCAȚIE

2. 1. Școala - nucleu al parteneriatului

În cadrul societății există și funcționează o multitudine de organizații care se caracterizează prin obiective foarte variate și printr-o mare diversitate de activități.

În calitate de organizație, care urmărește finalități specifice, școala poate fi caracterizată prin:

- obiectivele pe care își propune să le îndeplinească;
- resursele de care dispune;
- structurile organizaționale, care includ pozițiile și departamentele din cadrul ei, precum și relațiile dintre ele;
- procesele care se derulează în domeniul comunicării, deciziei, schimbării;
- strategiile, politicile, pe care organizația școlară le elaborează și le aplică pentru atingerea obiectivelor sale;
- pozițiile de conducere și ierarhia lor în cadrul structurii organizaționale;
- valorile, normele, principiile, standardele, regulile care trebuie respectate în cadrul școlii;
- rezultatele obținute de unitatea școlară în raport cu obiectivele propuse;
- prestigiul, imaginea, credibilitatea școlii în cadrul mediului extern în care își desfășoară activitatea.

Activitatea educativă desfășurată de școală solicită organizarea unor relații de cooperare cu părinții elevilor. Aceste relații se desfășoară în cadrul unor forme organizatorice adecvate: comitete de părinți, adunări cu părinții, lectorate pentru părinți, vizitele în familie ale cadrelor didactice.

Ca instituție socială, școala a izvorât din necesitatea resimțită de grupul social de a participa la formarea ființei umane. Ea este o instituție creată de societate pentru a contribui la îmbunătățirea vieții sociale. Școala are, deci, o responsabilitate socială, revenindu-i rolul de a pregăti generația tânără pentru activitatea pe care o va desfășura în cadrul contextului social.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Relațiile diverse care se stabilesc în cadrul și în afara școlii, în procesul formării tinerei generații, nuancează și diversifică interrelația funcțională școală-colectivitate.

Ca unitate de bază în care se desfășoară fenomenul educațional, școala se apropie, prin relațiile ei, de mediul social specific zonei în care funcționează. Potențialul formativ al relațiilor interindividuale în cadrul școlii și al relațiilor intergrupale sau interinstituționale este actualizat de către educator. Valoarea pedagogică al acestor relații nu constituie rezultatul spontan al acțiunii lor, de aceea fără intervenția educatorului nu este posibilă valorificarea educativă a complexului de relații în care este încadrat elevul.

În conlucrarea școlii cu ceilalți factori formativi - familia, comunitatea, organizații de tineret și copiii, instituțiile cultural-educative – școlii îi revine menirea de a coordona toate acțiunile educative. Rolul școlii în această coordonare este determinat de faptul că ea este o instituție specializată, cu cadre pregătite pentru realizarea scopului educației. Acțiunea de coordonare pe care o exercită școala se concretizează în selecționarea influențelor educative pe care le exercită ceilalți factori, în funcție de particularitățile de vârstă ale copiilor, asigurând dozarea rațională a întregii munci educative. Din ansamblul influențelor educative ale mediului educativ școala trebuie să selecționeze însă pe acelea care sunt adecvate vârstei elevilor. Ea nu acționează asupra unui spectator în general, ci asupra unui om în devenire, copil de o anumită vârstă. Școala trebuie să integreze influențele educative exercitate de ceilalți factori într-un sistem al muncii educative din cadrul ei, concretizat într-un plan concret a cărui realizare este urmărită de întregul colectiv pedagogic. Cooperarea școlii cu ceilalți factori educativi sporește forța educativă a acțiunilor pe care acești factori le întreprind pentru formarea tinerei generații.

Existența grupului social, cu întreaga sa suprastructură și cu regulile și obligațiile ce revin individului prin integrarea sa în colectivitatea socială determină orientarea educației în direcția pregătirii tinerei generații pentru participarea activă la realizarea progresului social. Școala îl inițiază pe viitorul cetățean în regulile, tradițiile, obiceiurile, moravurile specifice colectivității. În funcție de aceste obiective educative, școala utilizează în etapele succesive ale formării tinerei generații metode adecvate integrării sociale a tineretului. Obiectivul căruia i se subordonează aceste metode este modelarea personalității viitorului cetățean în funcție de exigențele sociale. Activând în cadrul societății, tineretul trebuie să cunoască din școală specificul relațiilor sociale. Formarea tinerei generații trebuie corelată organic cu perspectivele de dezvoltare socială. Dinamica vieții

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

școlare ca sistem instituțional și ca fenomen educațional este determinată de tendințele de dezvoltare ale societății în al cărei context va fi integrată tânăra generație. Pentru realizarea acestui obiectiv e necesar să se depună eforturi pentru optimizarea procesului de integrare socială a tinerei generații. Școala poate utiliza în această direcție modalități proprii de sporire a capacității tinerei generații de încadrare organică în structura și relațiile societății. Se impun atenției educatorului ca modalități integrative:

- a) formarea idealului de viață;
- b) cunoașterea vieții sociale prin studiu și activitate;
- c) îmbogățirea experienței sociale a elevilor prin exerciții și activități în contextul social;
- d) dezvoltarea sentimentelor sociale;
- e) formarea conștiinței profesionale, însușirea normelor de etică profesională;

Funcția integrativă a școlii se exercită, în primul rând, în cadrul procesului de învățământ. Asimilarea valorilor culturale devine astfel un mijloc de pregătire pentru activitatea socială. Sporirea funcției integrative a școlii se obține și prin apropierea școlii de viață. Legătura școlii cu viața rămâne pentru activitatea școlară un mijloc de sporire a eficienței acesteia.

Procesul de socializare a individului are ca premisă fundamentală transmiterea elementelor de bază ale culturii și a ansamblului de valori care reglementează conduita umană. Acest proces se desfășoară prin intermediul școlii. Școala are de îndeplinit un rol activ în făurirea progresului uman. Ea reprezintă, alături de alți factori sociali, cultura epocii. Din această cauză, școala antrenează într-un mod specific pe copil pentru viața socială.

Funcția culturală a școlii se realizează pe următoarele planuri:

- asimilarea valorilor culturale;
- difuzarea culturii în mase: manifestări cultural-educative, lectorate cu părinții, conferințe publice;
- crearea de valori culturale.

Pe toate planurile activitatea culturală a școlii are un caracter dinamic, deoarece școala dezvoltă copilul prin asimilarea valorilor culturale, pregătindu-l pentru activitatea creatoare în domeniul culturii. În efortul pe care îl face școala de a-și modela structurile sale, în funcție de nevoile societății se pun probleme numeroase: împletirea pregătirii școlare cu orientarea școlară și profesională, relația între învățământul de cultură generală și cel profesional, etc.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

2.2 . Cooperarea școlii cu familia

Copilul este obiectul acțiunii educative exercitată de școală și familie. Relațiile interpersonale între educatori și părinți au un caracter social. Ele se definesc în funcție de statutul și rolul pe care-l au pedagogii și părinții în cadrul activității educative. Profesorul este acela care imprimă un mod sau altul de manifestare a acestei relații. El trebuie să mediteze asupra problemelor pe care să le discute cu părinții elevilor, asupra tonului discuției, atmosferei în care se desfășoară ea.

"O eroare de tact care se petrece în relația educator – părinte constă în adoptarea de către educator a unei atitudini de comunicare și de reproș în unele cazuri. Părintele este invitat la școală, i se comunică pe un ton grav rezultatele la învățătură ale copilului și i se dau informații asupra conduitei. Părintele ascultă fără a fi convins. Conduita de comunicare a educatorului duce la îndepărtarea de școală a părinților și a elevilor și constituie câteodată o barieră în calea funcționării normale a relației școală – familie." (Popeangă, V., 1970).

Relația educatori-părinți nu trebuie să ducă la un schimb de opinii în sens unic, de la educatori la părinți, așa cum se întâmplă când educatorul adoptă o atitudine de comunicare unidirecțională. O modalitate eficientă pentru educația copilului în procesul colaborării dintre educatori și părinți este aceea a unui schimb de opinii, de informații despre copil. Promovând cu părinții un dialog despre copil, educatorul atașează mult mai ușor pe părinți de școală și de activitatea desfășurată în cadrul ei. Educatorul va folosi dialogul, pentru a urmări să obțină de la părinți informații despre copil, să le cunoască opiniile despre comportarea lui. La rândul său, educatorul va informa pe părinți despre conduita școlară a copilului și despre rezultatele la învățătură. Luând forma unui dialog, relația educatori – părinți dobândește resurse educative pentru elevi. O dificultate ce trebuie învinsă de educatori în relațiile sale cu părinții elevilor constă în subiectivismul părinților. Dacă educatorul expune cu un ton grav, moralizator, opinii care sunt în contradicție cu aprecierile părintelui, în plen, unii dintre aceștia se vor izola, se vor îndepărta. Educatorul trebuie să se apropie cu tact de părinții care nu sunt obiectivi în aprecierile făcute asupra copilului. El va trebui să-i asculte pe părinți și să le solicite informații despre copil. Primele date pe care educatorul le va comunica părintelui trebuie să-l bucure pe acesta, să se refere la acțiunile

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOS DRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

pozitive ale copilului, la posibilitățile lui de dezvoltare. După aceea, pe un ton adecvat, îi va comunica, între patru ochi, dacă este cazul, informații despre unele insuccese ale copilului sau despre abaterile pe care le-a săvârșit. Pe părinți îi interesează viitorul copilului și ei sunt sensibili la tot ce se referă la posibilitățile de dezvoltare a elevului. Prezentând părinților aceste posibilități, precum și mijloacele de realizare, apropiem pe părinți de școală.

Dialogul educatori – părinți are valoare și pentru activitatea educatorului. Cunoașterea de către profesori a cauzelor familiale care determină eșecul școlar al elevului, a dificultăților pe care el le întâmpină în pregătirea unor lecții va ușura activitatea școlii în utilizarea mijloacelor adecvate pentru educarea copiilor. Relația de interdependență și interacțiune școală – familie se manifestă într-o formă instituționalizată: comitetul de părinți.

Funcțiile pe care le îndeplinește comitetul de părinți în viața școlii amplifică relația școală – colectivitate socială. Comitetul de părinți, ales de părinți în prima adunare generală de la începutul anului școlar îndeplinește următoarele funcții:

a) Organizarea activității părinților. În colaborare cu diriginții și conducerea școlii, comitetul de părinți participă la organizarea unor activități mai ample: expoziții școlare, excursii, etc.

b) Inițierea pedagogică a părinților. Comitetul de părinți compus din cetățeni cu un nivel cultural – pedagogic mai ridicat și cu o conduită familială și cetățenească exemplară, ia parte la acțiunea de întărire a capacității educative a unor familii. Participarea unor membri ai comitetului de părinți la convorbirile organizate de diriginți cu părinții, la vizitele făcute de diriginți în familie și expunerea unor probleme educative de către părinți în fața celorlalți părinți constituie un act de inițiere pedagogică a părinților.

c) Funcție de informare a conducerii școlii despre comportarea extrașcolară a elevilor și despre modul de petrecere a timpului liber de către copii;

d) Funcție educativă, care constă în ajutorul acordat școlii pentru școlarizarea contingentelor de copii, participarea la manifestările extrașcolare ale elevilor, supravegherea conduitei lor extrașcolare, expuneri în fața elevilor cu prilejul unor zile festive, dezbaterile problemelor pedagogice ivite într-o clasă sau într-o școală, etc.

Prin aceste funcții, colectivitatea socială participă la acțiunea educativă organizată de școală. În multe școli însă, activitatea comitetului de părinți este restrânsă la planul organizatoric – administrativ.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRUFondul Social European
POS DRU 2007-2013Instrumente Structurale
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Funcționarea normală a relației școală-familie este o condiție a randamentului școlar al copiilor. Atunci când această relație nu funcționează, unitatea procesului educativ nu este asigurată și cooperarea școlii cu familia suferă pe diverse planuri ale activității școlare. Dificultățile și barierele care apar în mecanismul cooperării școlii cu familia împiedică buna desfășurare a relațiilor dintre cei doi factori, influențând în sens negativ activitatea școlară a copiilor. Dintre factorii care blochează relația școală – familie pot fi amintiți: subiectivismul părinților, nivelul pedagogic scăzut al unor familii, o concepție personală despre educație, etc.

În relațiile lor cu părinții elevilor, educatorii au de învins subiectivismul părinților în aprecierile pe care aceștia le fac asupra copiilor. Înțelegând greșit aprecierile care se fac asupra copiilor lor, unii părinți se îndepărtează de școală, creând o atmosferă de neîncredere și suspiciune în jurul profesorilor. Pentru a evita astfel de situații este necesar ca profesorii să abordeze cu mult tact discuția cu părinții. Din cauza nivelului pedagogic scăzut și a diminuării funcției educative a familiilor, acestea nu răspund invitațiilor de a vizita școala și privesc cu indiferență acțiunea formativă a școlii.

Sunt școli care întâmpină dificultăți din partea unor părinți datorită înțelegerii greșite a rolului pe care-l are școala în formarea viitorului cetățean. Pentru unii părinți școala devine un scop în sine, nu un mijloc de formare a personalității copilului. Frecventarea școlii înseamnă și realizarea scopului în concepția acestor părinți și urmarea este că ei nu se mai interesează de situația școlară a copilului. Alți părinți limitează rolul educativ al școlii la pregătirea pentru o profesiune. Acordând școlii o valoare instrumentală, acești părinți încep să-i restrângă sarcinile la activitatea intelectuală. Ei urmăresc, în special, pregătirea copilului la obiectele ce i se vor cere pentru admiterea în cursul școlar superior aceluia pe care-l urmează la un moment dat.

Unele dificultăți care pot bloca funcționarea normală a relației școală – familie izvorăsc și din conduita greșită a unor învățători și profesori. Didacticismul exagerat și tonul moralizator în discuțiile educatorilor cu părinții îi îndepărtează pe aceștia de școală. Cadrele didactice nu trebuie să piardă din vedere că în relațiile lor cu părinții calitatea de părinte se păstrează și atunci când tatăl sau mama unui elev a venit la școală să se intereseze de situația școlară a copilului lor. În discuțiile cu părinții conduita educatorilor trebuie să fie alta decât în relațiile cu elevii.

Dificultățile ivite în mecanismul relației școală – familie pot fi învinse printr-o susținută muncă de ridicare a nivelului cultural al familiei și de inițiere pedagogică a părinților. Aceasta va

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
AradIstituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOS DRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

atrage după sine și schimbarea atitudinii părinților față de școală. Ei vor înțelege rolul școlii în lărgirea orizontului cultural al tinerei generații și în pregătirea ei pentru viață. Însă inițierea pedagogică a familiei nu poate fi restrânsă la prezentarea în fața părinților a sarcinilor școlare ale elevilor și a atribuțiilor școlii ci poate fi realizată cu mai mult randament dacă părinților li se fac expuneri referitoare la unele aspecte ale educației în familie. Conținutul și metodică expunerilor au un rol hotărâtor în dezvoltarea interesului părinților pentru probleme pedagogice și în atragerea lor spre școală. Expunerile adecvate nivelului cultural al părinților, în care normele pedagogice să se desprindă din analiza faptelor copiilor, a conduitei lor, interesează pe părinți. Luând în considerare particularitățile de vârstă ale copiilor este recomandabil ca expunerile să se facă separat pentru părinții elevilor din clasele ciclului primar și al celui gimnazial.

Pentru a realiza o cooperare fructuoasă cu familia, școala trebuie să cunoască mediul socio-profesional din familie, ambianța culturală și morală în care sunt crescuți copiii, numărul lor în familie, atributele climatului afectiv și stabil din familie, cu rol hotărâtor în stabilirea comportamentului copilului. Întrucât elevul se formează în două medii diferite – familia și școala – cooperarea dintre acești factori trebuie să se bazeze pe cunoașterea reciprocă. De aceea este necesar ca școala să posede informații sociologice asupra grupului familial. Ce trebuie să cunoască un educator despre familiile elevilor săi? Datele prezentate în rândurile ce urmează despre aspectele următoare ale vieții de familie ar ajuta dirigintei să explice comportamentul unui elev, să determine factori sociali ai randamentului școlar și să aibă o imagine adecvată asupra mediului familial.

1. Cuplul părintesc: unit, disociat, descompletat, vârsta și profesiunea părinților, locul de muncă, dacă lucrează în schimburi sau nu, pregătirea școlară a părinților, relațiile cuplului familial, relațiile lor cu copiii.
2. Structura grupului familial: numărul membrilor în familie, numărul copiilor și vârsta lor, câți copii frecventează școala, relațiile dintre copii, dintre frați și surori.
3. Funcția educativă a familiei: când își pregătesc copiii lecțiile, cine-i supraveghează, unde se joacă, cum își petrec timpul liber, dacă sunt antrenați în activități intelectuale și fizice hotărâte de părinți, de ce mijloace de informare în masă dispune familia, ce metode utilizează părinții pentru formarea conduitei copiilor, spre ce profesii doresc să orienteze copilul, atitudinea părinților față de școală și valoarea pe care i-o acordă ei în viața copilului.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

4. Ambianța culturală din familie. Ce preocupări intelectuale au părinții, dacă familia dispune de bibliotecă, la ce reviste sunt abonați, dacă merg cu copiii la teatru, cinematograful, manifestări culturale.
5. Condițiile de viață din familie. Tipul de locuință, spațiul de muncă al copilului, locul de joc de care dispune copilul, ocupațiile copilului în familie, bugetul familiei.

Importanța cooperării școlii cu familia a fost sesizată de educatori și de stat. În condițiile industrializării și urbanizării rapide a lumii, în diverse țări au fost create instituții speciale, menite să organizeze și să îndrume relațiile școlii cu familia.

În țara noastră, cooperarea școlii cu familia îmbracă forme variate, în funcție de instituțiile școlare, forme concrete și particulare determinate de marea diversitate a funcției educative a familiei și a relațiilor ei cu școala. Acest proces se bazează însă pe atitudinea pozitivă a părinților care văd în școlarizarea copiilor factorul principal de promovare socială.

Cooperarea școlii cu familia nu trebuie restrânsă la activitățile gospodărești și la îmbunătățirea condițiilor materiale din școală. Principalul obiectiv al acestui proces de cooperare rămâne întărirea funcției educative a familiei și asigurarea unității de acțiune în educația copilului. Întărirea funcției educative a familiei nu poate fi realizată numai prin activitatea școlii pentru inițierea pedagogică a părinților. Școala trebuie să asocieze acestei activități acțiunile educative pentru părinți organizate de societate. Conjugarea eforturilor depuse de școală pentru întărirea capacității pedagogice a familiei cu acțiunile întreprinse în același sens de radio, televiziune, presă și așezăminte culturale devine un mijloc de eliminare a eventualelor curențe educative din familie și de întărire a funcției ei educative.

2. 3. Comunitatea și rolul acesteia în educație

Delimitările conceptuale referitoare la comunitate sunt diferite și definițiile variază firesc o dată cu schimbările societății și a tipurilor de relații care se instituie la nivelul grupurilor umane.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TÎNERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Societatea românească se apreciază ca fiind destul de neomogenă ca dezvoltare socială și caracterizându-se prin coexistența diferitelor tipuri de realități și relații între indivizi, astfel există mai multe abordări ale ideii de comunitate care pot fi necesare și utile.

Din perspectiva sociologiei clasice, care face distincția între comunitate – reprezentată prin sat și societate – exprimată prin oraș, o comunitate se bazează pe cultură și o morală provenită din obiceiuri și credințe. Între membrii comunității există raporturi naturale, legături vii și apropiate. Forma ideală de organizare este satul, din această perspectivă, orașul, de cele mai multe ori, nu poate cunoaște comunități adevărate, deoarece aici se produce fenomenul de dispersie socială, indivizii eterogeni fiind reuniți în mod arbitrar, între ei neexistând un liant afectiv provenit din legături firești bazate pe valori comune.

Din perspectiva relațiilor între grupurile umane care o formează, o comunitate este cea în care există relații și legături economice, politice, sociale și culturale bazate pe încredere, sprijin reciproc și participare la viața comunității.

În societățile postmoderne se creditează un tip de comunitate generată pe baza unor interese specifice și afinități intelectuale, în contextul în care se constată o creștere a fenomenului de socializare naturală a indivizilor. Membrii sunt fluctuați și uneori dispare și ideea de spațiu comun – de exemplu, comunitatea celor care comunica prin Internet.

Există comunități care se formează spontan sau cele care se formează prin inițiative specifice politicii unor grupuri/organizații – de exemplu, companiile occidentale care organizează diferite activități în afara programului care să ducă la construirea sentimentului de apartenență la grupul respectiv.

În zonele sărace asistăm la erodarea și distrugerea comunității. Aici indivizii caută să supraviețuiască și acest lucru se face în dauna persoanelor cu care conviețuiesc.

O comunitate este un tip special de sistem social distingându-se prin următoarele caracteristici:

- Persoanele implicate în sistem au un sens și recunoaștere a relațiilor și a zonelor de preocupări comune cu alți membri;
- Sistemul are longevitate, continuitate și este de așteptat să persiste;
- Persistența sistemului depinde considerabil de cooperarea voluntară între indivizi și între instituții, cu utilizarea minimă a sancțiunilor (amenințărilor) sau constrângerilor;

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- Sistemul este multi-funcțional, așteptându-se să producă multe bunuri și să fie adaptat interacțiunilor multiple;

- Sistemul este complex, dinamic și suficient de extins ca relațiile instrumentale să predomină;

- Sistemul se bazează, de obicei, pe existența unui element geografic asociat „granițelor/limitelor” sale.

Sintetizând diversele abordări putem extrage câteva caracteristici ale comunității:

- comunitatea reprezintă o entitate socială globală în care legăturile dintre membri sunt foarte strânse, iar sentimentul de *în grup* este foarte puternic și are rădăcini în tradiții profunde;

- comunitatea este o entitate supraindividuală care are întâietate în raport cu individul izolat în virtutea transcendenței sale de ordin etic și politic;

- comunitatea este: depozitara unui bine comun, este element de referință morală pentru individ, promovează valori de bază (prin legile și tradițiile sale) și de referință pentru individ.

(Agabrian, 2006, p. 18)

În realizarea misiunii sale educative, școala are ca parteneri atât familia cât și comunitatea. Școala conștientizează faptul că viața comunitară presupune angajare publică, simț al relațiilor, simțul responsabilității, și, în consecință, își afirmă dispoziția de a angaja parteneriate. Această deschidere a școlii este condiția pentru adaptarea ei la o societate în continuă schimbare. Elementele principale care definesc o școală cu deschidere față de schimbare sunt:

- Finalitățile ei se referă explicit la dezvoltarea elevului, la pregătirea sa pentru viață, pentru succes într-o societate în continuă schimbare.

- Respectarea principiilor referitoare la demnitatea umană, echitate, educație permanentă.

- Existența unei culturi organizaționale bazate pe valori și norme democratice.

- Implementarea unui demers educațional orientat pe centrarea pe elev, pe respectul pentru fiecare persoană care își desfășoară activitatea în școală sau relaționează cu școala.

- Asigurarea unui management orientat spre creșterea calității și care implică în proiectare, decizie, evaluare toate segmentele comunității.

- Implementarea unor proiecte instituționale care să fie centrate pe ameliorare, schimbare, dezvoltare, pe încurajarea inițiativei și a creativității.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- Preocuparea pentru gestionarea eficientă a resurselor, atragerea de resurse suplimentare.
- Circulația liberă, corectă și completă a informației.
- Relaționarea constantă cu mediul extern al școlii prin intermediul parteneriatelor cu persoane și instituții din comunitate.

- Preocuparea continuă pentru prestigiul și imaginea școlii.
- Calitatea demersului educațional.
- Contribuția școlii la rezolvarea problemelor comunității și la succesul elevilor săi.

Școala și comunitatea joacă diferite roluri în creșterea și dezvoltarea ființei umane.

Școala trebuie să fie partenera elevului, valorizându-i acestuia identitatea. De asemenea, școala trebuie să atragă în procesul didactic toate resursele educative ale societății, implicându-le și folosindu-le în mod activ.

În devenirea personalității elevului, colaborarea factorilor educaționali reprezintă o prioritate, aceasta materializându-se în avantaje oferite de diferite instituții în formarea acestuia în spiritul valorilor societății în care trăiește.

Rolul școlii este și acela de a crea viitori cetățeni și acest lucru nu este suficient a se învăța doar în cadrul orelor de educație/cultură civică. Este nevoie de participare la activități extracurriculare, la viața comunității. Astfel, procesul educațional din școală se extinde și asupra comunității. Copilul are astfel posibilitatea de a recunoaște problemele acesteia, de a fi mai atent la ceea ce se întâmplă în jurul lui, de a căuta o rezolvare pentru diferite probleme, de a-și dezvolta spiritul de inițiativă.

Implicarea comunității în activitățile desfășurate de școală poate avea un impact pozitiv asupra rezultatelor la învățatură ale elevilor, asupra frecvenței și a comportamentului acestora. Aceasta s-ar putea datora faptului că școala ar înceta să fie privită doar ca locul unde elevii își însușesc cunoștințe, ci și ca un sprijin pentru comunitate în întregul ei.

Comunitatea poate fi folosită și ca resursă care contribuie la dezvoltarea curriculum-ului. Școala poate colabora cu Consiliul Local, în vederea dezvoltării unor teme de curriculum la decizia școlii, bazate pe aspecte ale vieții de zi cu zi a comunității. De asemenea, colaborarea cu bibliotecile, cu cluburile elevilor ar putea sprijini școala în realizarea unor activități extracurriculare: „Ziua Pământului”, Ziua cărții”, serbări școlare.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOS DRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Colaborarea cu alte instituții nu este întotdeauna ușoară, unii răspund pozitiv, alții nu. Este rolul școlii de a ajunge la comunitate, de a încuraja și de a convinge organizațiile să se implice, de a le face să înțeleagă că parteneriatul reprezintă o bună practică și nu o intruziune în experiența unor categorii profesionale.

Stabilirea unui mediu cald, primitiv în școală este fundamentul tuturor programelor care își propun să atragă comunitatea spre școală. Realizarea unui program de participare a comunității la viața școlii necesită o conducere puternică, dedicată. Când școala și comunitatea colaborează ca parteneri, beneficiarii acestei colaborări sunt elevii.

Dacă elevii, părinții și comunitatea se consideră parteneri în educație, în jurul elevilor se formează o comunitate de suport, care poate funcționa ca un angrenaj bine pus la punct, parteneriatele reprezintă o componentă esențială în organizarea și desfășurarea activității în școală și cu clasele de elevi. Ele nu mai pot fi considerate doar simple activități opționale sau o problemă de natura relațiilor publice. Școlile reprezintă organizații responsabile pentru educația formală a copiilor și au obligația de a se achita de această responsabilitate, ca parte a sistemului social care include atât familiile cât și comunitatea.

2.4. Relația dintre școală și comunitate

În perioada postcomunistă, școala încearcă să-și regăsească poziția de instituție de referință în comunitatea în care se află și este nevoie de un întreg proces pentru ca ea să devină catalizatorul unei comunități în cele mai multe cazuri dispersate și asaltate de probleme care sunt toate prioritare.

Nu se poate vorbi de o legătură firească între școală și comunitate, blocajele identificate de profesori, elevi, părinți și reprezentanți ai comunității în întâlnirile organizate în cadrul Proiectului Educația 2000+ al Centrului Educația 2000+ fiind numeroase și necesitând acțiuni de durată. Dintre acestea pot fi menționate:

- neraportarea la un set de valori comune;
- școala nu are o politică în ceea ce privește relația cu comunitatea;
- dezinteresul părinților;
- lipsa educației pentru valorile democrației;
- sărăcia;

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Marea provocare lansată comunităților din România o dată cu tranziția la democrație este de a deveni cât mai inclusive și creative posibil. Comunitățile trebuie să devină un spațiu pe care toți membrii acesteia să-l reconstruiască și să-l redefinească.

Acțiunea comună în domeniul educației a tuturor factorilor comunitari – profesori, părinți, elevi, autorități, biserică, organizații neguvernamentale, agenți economici, etc. – se impune pentru că:

- este nevoie de coerență în viața elevilor, deoarece ei primesc din diverse medii o varietate de mesaje ce pot produce confuzie în ceea ce privește orientarea și integrarea acestora în viața comunității;
- educația nu se face doar la școală;
- datorită nevoii de a rămâne permanent racordată la realitatea curentă, școala trebuie să coopereze cu ceilalți parteneri ca "prieteni critici";
- reforma societății impune procesul de descentralizare care înseamnă în același timp o mai mare responsabilitate a factorilor locali.

Activitățile din cadrul Proiectului Educația 2000+ au dus la identificarea următoarelor direcții de acțiune ale școlilor în vederea optimizării legăturii cu comunitatea:

1. "școala trebuie să accentueze în cadrul unui demers bine proiectat și planificat formarea deprinderilor și atitudinilor necesare unui bun cetățean; este nevoie ca școlile să producă o masă civilizată, decentă care să știe să se poarte, să vorbească, să se îmbrace, să participe la viața comunității" (Rădulescu, E., Țârcă A., 2000, pag.44).

2. școala trebuie să se deschidă către comunitate prin acțiuni în sprijinul acesteia și în colaborare cu factori comunitari;

3. școala trebuie să atragă și să implice parteneri comunitari, cu interese comune, în viața școlii.

Relația școală – comunitate se definește prin identificarea participanților la educație, în context comunitar, motivarea și implicarea acestora, formarea lor ca educatori și agenți de schimbare și dezvoltare comunitară, implicarea lor curentă și activă în procesul de luare a deciziilor și pregătirea lor specializată pe anumite teme. Părinții se pot implica în vederea îmbunătățirii relației dintre școală și comunitate. Componenta de implicare a părinților și dezvoltarea comunitară

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

au în vedere dreptul copilului la educație, indiferent de apartenența de sex, apartenența etnică sau rasială, naționalitatea sau apartenența de clasă.

2.5. Parteneriatul școală-comunitate

Noțiunea de parteneriat are un câmp semantic vast.

Din punct de vedere juridic, parteneriatul se definește ca o înțelegere legală în care partenerii definesc împreună scopul general al parteneriatului.

Din punctul de vedere al beneficiilor pe care le aduce, parteneriatul poate fi definit ca o modalitate eficientă în realizarea reformei managementului fie prin schimbarea practicilor manageriale, fie prin schimbarea modului în care sunt abordate problemele publice, astfel încât soluționarea lor să devină fezabilă prin parteneriat.

Cercetările din S.U.A. și Europa au demonstrat relația pozitivă dintre existența și funcționarea parteneriatelor și succesul elevilor. Ele au evidențiat că angajarea efectivă a părinților și familiilor, a membrilor comunității în educația copiilor are de departe un potențial mai mare de schimbare calitativă decât oricare alt tip de reformă educațională instituțională. Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

Parteneriatul poate fi o soluție pentru alocarea și folosirea resurselor locale la nivel comunitar, pentru atragerea altor resurse externe pentru rezolvarea problemelor comunitare.

"Ideea de parteneriat între școală și comunitate trebuie să se bazeze pe principiul complementarității serviciilor sociale oferite de către diversele organizații care activează în comunitate". (Agabrian, 2006, p.37)

Construirea parteneriatului este un proces deliberat ce implică aptitudini specifice, strategii și cunoștințe pe care părțile implicate trebuie să le cunoască și să le folosească.

Succesul parteneriatului școală - comunitate locală este bazat pe legătura permanentă, constantă între agenții comunitari și reprezentanții școlii. Se realizează astfel un echilibru între

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

schimbare și continuitate, între specific și global, între împlinirea individuală și exigențele de ordin social.

Școala este o organizație importantă în toate comunitățile, iar în comunitățile rurale este adesea cea mai puternică. Ea este punct de întâlnire, un centru ce simbolizează comunitatea și o resursă care o poate uni. "Comunitățile au nevoie de școli pentru înnoirea lor, pentru revitalizarea economică, pentru definirea și asumarea identității, pentru menținerea continuității. Nici unul dintre aceste scopuri nu poate fi îndeplinit fără oameni. Dacă o comunitate nu e un loc cu care membrii ei se identifică, tinerii vor crește și vor pleca, Pur și simplu, dacă tinerii nu învață să recunoască locurile în care au trăit ca unice și nu consideră că merită grija și efortul lor, dacă nu se pregătesc să participe la crearea oportunităților de locuri de muncă pe plan local, ei vor pleca sau vor dori să plece. Dacă o generație pleacă sau își dorește să plece, comunitatea are puține șanse să-și continue dezvoltarea." (Agabrian, 2005, p. 13)

Școala ca organizație, pentru a-și atinge obiectivele, are nevoie de un sistem managerial adecvat definit prin funcții specifice: proiectare, decizie, organizare, coordonare, evaluare etc. Managementul școlii trebuie să asigure funcționarea și dezvoltarea școlii ca sistem deschis, aflat în relație permanentă cu mediul său exterior, cu comunitatea în care funcționează și nu numai. Pentru a-și realiza obiectivele propuse școala este nevoită să atragă, aloce, folosească o gamă diversă de resurse: materiale, financiare, umane, informaționale și de timp.

2.5.1. Partenerii școlii

Principalii parteneri ai școlii sunt, de obicei:

- părinții și susținătorii legali ai elevilor;
- autoritățile locale;
- organizații guvernamentale cu caracter central sau local;
- agenții economici locali;
- sindicatele;
- organizații nonguvernamentale.

a) Școala și autoritățile locale au următoarele modalități de colaborare:

- realizarea de demersuri pentru participarea copiilor la învățământul preșcolar și obligatoriu;

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- dezvoltarea unor programe de educație pentru părinții tineri;
- organizarea și dezvoltarea unor posibilități adecvate de petrecere a timpului liber și odihnă.

b) Școala și unitățile sanitare

Școlile pot desfășura parteneriate împreună cu acestea în vederea asigurării sănătății mentale și fizice a copiilor și familiilor acestora. Cel mai mare rol educativ îl au medicii de familie și cabinetele medicale școlare. Temele care pot fi abordate în programele educative pot fi multiple:

- igiena personală, a locuinței, a spațiului școlii;
- acordarea de prim ajutor în cazuri de urgență;
- educația pentru prevenirea consumului de droguri, alcool, tutun;
- educația pentru practicarea sporturilor;
- educație pentru consum alimentar sănătos;
- educație pentru o viață sexuală sănătoasă.

c) Școala și biserica

Școala și biserica au colaborat încă din cele mai vechi timpuri. Biserica a avut un rol important în constituirea instituțiilor destinate învățământului dar și în promovarea educației de tip moral-religios. Cele mai frumoase manifestări ale parteneriatului le întâlnim în:

- organizarea de manifestări culturale artistice comune cu ocazia marilor sărbători creștine: Crăciun, Paști, Ziua Eroilor Neamurilor;
- organizarea de excursii, pelerinaje la mănăstiri;
- implicare în ajutorarea familiilor nevoiașe.

d) Școala și agenții economici pot colabora prin:

- asigurarea de spații și dotări necesare efectuării practicii în cadrul unităților economice;
- angajarea absolvenților;
- acordarea de burse elevilor cu rezultate bune;
- organizarea și desfășurarea de activități de programe de formare continuă pentru angajații din școli;

- furnizarea unor servicii de informare, orientare și consiliere pentru cariera elevilor.

e) Școala și organizațiile nonguvernamentale

Parteneri:

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Parteneriatul dintre școala și organizațiile nonguvernamentale poate fi așezat pe axa public-privat în oferirea de servicii sociale atât copiilor cât și familiilor acestora, comunității în ansamblu: centre de zi pentru copii, centre after-school.

f) Școala și poliția pot realiza acțiuni comune.

În comunitate, poliția reprezintă o instituție de referință pentru locuitorii săi. Rolurile poliției în domeniul educațional pot fi împărțite în două mari categorii: preventive și de intervenție în situații speciale. Domeniile în care întâlnim parteneriatul școală-poliție sunt următoarele:

- asigurarea integrității personale a elevilor, cadrelor didactice, a locuitorilor comunității în general;
- prevenirea delicvenței juvenile;
- violența în familie, stradală, în cadrul școlii;
- educația rutieră;
- promovarea unui comportament civilizată în societate.

2.5.2. Beneficii ale parteneriatului școală - comunitate

Încă din perioada anilor '80, în lume s-a acreditat ideea unui așa numit "management bazat pe comunitatea locală" a școlii ("site-based management"), care presupune implicarea factorilor comunității locale în luarea deciziilor privind predarea și învățarea, finanțarea și angajarea de personal în școlile care deservește comunitatea locală respectivă.

"Școlile trebuie să construiască parteneriate cu comunitățile într-un efort comun de îndeplinire a tuturor cerințelor impuse de procesul educativ. În cadrul comunităților sunt multe instituții-biserici, biblioteci, muzee-care pot fi dirijate spre sprijinirea achiziției de cunoștințe și deprinderi de către elevi." (Mircea Agabrian, 2006, p.56)

Relațiile din cadrul parteneriatelor școală-comunitate pot fi reciproce, furnizând astfel multe beneficii pentru comunitate. Clădirea școlii poate deveni loc de desfășurare a întâlnirilor reprezentanților comunității, spațiu pentru diverse cursuri de educare a adulților, reprezentații ale teatrului local, programe de promovare a sănătății, evenimente sportive sau recreative. Elevii pot juca un rol activ în cadrul comunității, implicându-se în proiecte de servicii comunitare sau voluntariat. În sens invers, implicarea școlilor în parteneriat va conduce la sporirea interesului pentru sistemul public de educație în rândul membrilor activității.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Implicarea părinților și a comunității în școli include, dar nu se limitează la promovarea dezvoltării copiilor în mediul academic și socio-emoțional. Literatura de specialitate prezintă o serie de beneficii pe care școala, profesorii și întreaga comunitate le au în urma implicării. (Adela-Mihaela Țăranu, 2009, p. 153):

- beneficii pentru profesori: creșterea cunoștințelor personalului didactic referitoare la contextul socio-cultural al comunității, îmbunătățirea climatului din clasă;
- beneficii pentru părinți: experimentează ocazii variate de a contribui la educația copiilor lor, crearea de relații pozitive cu propriii copii și cu școala, oportunități și rețele de implicare sporite, ajutorarea familiilor nevoiașe din comunitate;
- beneficii pentru școli: beneficierea de suport moral, informațional și economic, surse de finanțare;
- beneficii pentru comunitate: potențial de a forma cetățeni bine educați, revitalizarea comunităților într-o societate avansată din punct de vedere tehnologic, servicii comunitare.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOS DRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

CAPITOLUL 3

CERCETARE EXPERIMENTALĂ: CUNOAȘTEREA ȘI VALORIFICAREA SPECIFICULUI CULTURAL PRIN INTERMEDIUL PARTENERIATELOR EDUCAȚIONALE

„Distanța socială dintre părinți și personalul școlii” a fost menționată ca unul din principalele obstacole care trebuie învinse pentru a dobândi relații mai apropiate între școală-familie; de asemenea, „lipsa de cunoștințe ale părinților privind căile de a sprijini școala”. (Fusco, G.C., 1964, pag. 10)”.

3.1. Pregătirea cercetării

3.1.1. Cadrul teoretic al cercetării

Orice cercetare socială are trei faze: planificarea (designul), execuția și raportul; în unele tipuri de cercetare aceste faze sunt distincte și secvențiale; în alte tipuri cele trei faze se pot amesteca. Planificarea este vitală, eșecul acesteia implicând riscul de a pierde controlul proiectului și, evident, eșecul împlinirii cu succes al acestuia; designul cercetării se referă la procesul care leagă întrebările cercetării, datele empirice și concluziile cercetării și reprezintă procesul de a lua decizii legate de proiectul cercetării înainte ca acesta să fie dus la bun sfârșit implicând anticiparea tuturor aspectelor, iar apoi planificarea lor pentru a le executa într-o manieră integrată (Agabrian, 2004).

Importanța recurgerii la diferitele metode de cercetare a socialului în diversele faze ale unei cercetări este un fapt bine stabilit, subliniindu-se oportunitatea unor metode cantitative și calitative, dată fiind complementaritatea lor, pentru a obține un control mai fidel al situației ce trebuie examinată pentru a evita limitările pe care le presupune utilizarea unei simple metode. O caracteristică distinctivă a celor două tipuri de metode rezidă în faptul că metodele cantitative au fost dezvoltate mai ales pentru verificarea sau confirmarea unor teorii, în timp ce metodele calitative au fost elaborate special pentru descoperirea și lansarea unor noi ipoteze.

Metodologia cercetării pentru lucrarea de față a inclus o componentă cantitativă. În cadrul acestei componente am folosit ca metodă de cercetare ancheta, cu tehnica anchetei orale față în față.

Definim designul cercetării ca lanț logic ce leagă datele care vor fi colectate și concluziile care vor fi trase în raport cu întrebările inițiale ale studiului: este esențialmente un plan de

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

parcursul a drumului de la începutul la sfârșitul studiului; reprezintă modul prin care se realizează controlul în cursul procesului de cercetare (Agabrian, 2004).

Înșușirile obiectelor suport care constituie indivizi statistici pot fi exprimate (evaluate) în forme extrem de diferite, forme în care se evidențiază cum, în vederea empirică, aceste unități apar percepute ca fiind diferite unele de altele, în raport cu o aceeași caracteristică. Într-adevăr numai diversitatea formelor de manifestare a unei însușiri îi conferă acesteia un interes din partea cercetătorului. Dacă toate obiectele ar fi identice, după o însușire, aceasta n-ar mai reclama, practic nici un fel de investigație, nemaifiind nevoie să se analizeze cum se manifestă unii sau alții în alt fel. Cu alte cuvinte, nici descrierea, nici explicația nu ridică probleme, mai exact, nu se pun; cu cât o caracteristică îmbracă forme mai diverse, cu atâtea capătă o valoare de cunoaștere mai ridicată.

Profesorii americani G. King, R. Keohane, S. Verba au arătat în „Fundamentele cercetării sociale” (în Agabrian, 2004), că cercetarea în științele sociale este un proces creativ de cunoaștere, care presupune intuiție, și care se desfășoară într-un cadru bine stabilit de investigație științifică. Designul cercetării nu trebuie considerat drept un proces mecanic de colectare a datelor și de evaluare. Din contră, cercetătorul trebuie să dea dovadă de flexibilitate în gândire pentru a putea răsturna vechi modalități de conceptualizare a lumii, pentru a putea adresa noi întrebări, pentru a putea revizui modelele existente de organizare a cercetării și pentru a colecta, eventual, alte tipuri de date decât cele prevăzute inițial. Totuși, pentru ca rezultatele să fie valide și acceptate de alți cercetători, toate aceste revizui și reconsiderări trebuie să se desfășoare conform unor proceduri explicite și în concordanță cu regulile inferenței.

3. 1. 2. Tema cercetării

Selectarea unei teme de studiu este cea mai importantă etapă a procesului de cercetare. Tema aleasă dă tonul întregului efort de cercetare și stabilește cadrul în care fiecare din celelalte etape majore ale procesului de cercetare vor fi duse la bun sfârșit.

Construcția designului debutează practic cu o discuție referitoare la tema de cercetare și apoi continuă cu stadiile planificării și direcționării cercetării. După Marina (2003), delimitarea temei de cercetare nu constituie decât o primă parte a designului de cercetare.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Cercetarea de față are ca temă: „*Cunoașterea și valorificarea specificului cultural, a valorilor mediului comunitar prin intermediul parteneriatelor educaționale*”.

3. 1. 3. Obiectivele cercetării

Operaționalizarea nu se aplică doar conceptelor care nu permit alt tip de definiție, ci oricărui concept, în măsura în care este necesar și posibil ca acesta să fie utilizat în investigația concretă a realității. A operaționaliza înseamnă nu numai a defini operațional un concept, ci și a face conceptul respectiv definibil în mod operațional. (Voiculescu, F., Ludușan, N., 1997).

Prezentul proiect de cercetare își propune ca scop să demonstreze că realizarea parteneriatelor școală-comunitate contribuie într-o mare măsură la cultivarea și îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre specificul cultural al zonei. Succesul cercetării este dat de abordarea interdependentă a tuturor componentelor cercetării: tema lucrării de cercetare, cadrul teoretic, obiectivele cercetării, ipoteza formulată, metodologia, aspectul practic-aplicativ.

După stabilirea pașilor de urmat, am inițiat îndeplinirea obiectivelor cercetării cu scopul de a demonstra veridicitatea ipotezei formulate. Aceste demersuri implică măsuri de documentare și informare din partea cadrului didactic. În acest sens, Ioan Cerghit sublinia faptul că „educatorul intră în relație creatoare nu numai cu obiectul instrucției, cu elevul, ci și cu propria acțiune, prin care își realizează opera sa.” (1997, p. 36).

Obiectivele cercetării stabilesc acele aspecte concrete, acționale, pe care cadrul didactic cu statut de cercetător le are de realizat pentru a confirma sau a infirma ipoteza propusă.

În scopul ghidării concrete a activității de cercetare, am stabilit și formulat următoarele obiective ale cercetării pedagogice:

- înțelegerea importanței cunoașterii, valorificării și promovării culturii populare tradiționale prin intermediul activităților școlare și extrașcolare, care le conferă copiilor o identitate și apartenență la neam;
- cultivarea unei atitudini pozitive a copiilor față de tradițiile și obiceiurile zonei, în sensul respectului pentru strămoși;

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- identificarea unor activități desfășurate în parteneriat cu familia și comunitatea prin care să le facem cunoscută copiilor frumusețea portului popular, obiceiurile și tradițiile specifice zonei, sădindu-le în suflet sentimentul de mândrie că sunt ardeleni.

3. 1. 4. Ipotezele cercetării

Ipoteza avansează prezumții explicative privitoare la anumite aspecte sau manifestări pe care le implică procesul instructiv-educativ. Ea trebuie să asigure un echilibru între finalitatea acțiunii educaționale, desfășurarea ei și randamentul obținut, de aceea dascălul-cercetător trebuie să urmărească pe tot parcursul desfășurării cercetării concordanța dintre ipoteză și rezultatele parțiale obținute (Drăgan I., 1993, pp. 25-26).

Ioan Mărginean (2000) definea ipoteza ca un enunț referitor la relația dintre două sau mai multe fenomene. Deci ipoteza reprezintă o explicație plauzibilă, un sistem de relații ce se presupune că ar governa universul de fenomene cercetat (Rotariu și Iluț, 2001).

Ipotezele sunt tentative de răspuns la întrebările cercetării. Ele sunt în mod frecvent expuse în forma particulară a relației dintre două concepte. Testarea acestora implică să vedem dacă variabilele asociate au unele relații de felul celei anticipate în ipoteză (Agabrian, M. 2004, p. 37).

O ipoteză de cercetare înseamnă de fapt încercarea de a rezolva mintal problema supusă cercetării, de a întrevădea posibilitatea cea mai adecvată de soluționare. Odată emisă, ea dirijează întreaga cercetare și, dacă bănuiala exprimată prin ea se dovedește întemeiată, se cheamă că întreaga cercetare va fi încoronată de succes. Aici intră în joc personalitatea cercetătorului, pregătirea, experiența, creativitatea și intuiția lui științifică (Herseni, T., 1982, p.192).

L. Marina specifică faptul că o ipoteză este o explicație plauzibilă care devine teorie dacă cercetarea o confirmă. Ipotezele au rolul de a orienta întreaga activitate de cercetare în sensul că aceasta din urmă este astfel concepută încât să permită testarea ipotezelor în vederea ajungerii la explicații satisfăcătoare ale domeniului studiat (Marina, L. 2003, p.92).

Ioan Mărginean îl citează pe J. Galtung care tratează zece cerințe ale unei ipoteze: generalitatea, complexitatea, specificitatea, determinarea, falsificabilitatea, testabilitatea, predictibilitatea, comunicabilitatea, reproductibilitatea și utilitatea (Mărginean, I., 2000).

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell' Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brasov

În realizarea cercetării pedagogice am pornit de la următoarea ipoteză generală: „Implicarea părinților și a membrilor comunității în activitățile școlare și extrașcolare va duce la o mai bună cunoaștere și valorificare a specificului cultural al zonei”.

Pornind de la ipoteza generală, am conturat următoarele ipoteze specifice:

- transmiterea tradițiilor și a obiceiurilor prin intermediul familiei cultivă valorile culturale la copii;
- activitățile desfășurate de școală în parteneriat cu familia și comunitatea facilitează stabilirea unei legături reciproce și apropiate între cei implicați.

3. 1. 5. Strategia cercetării

Cercetarea de față se realizează la Grădinița cu Program Prelungit "Piticot" Cîmpeni, în cursul anului școlar 2013-2014, pe un eșantion de 23 de persoane și anume părinți ai copiilor care frecventează grădinița.

Ca metodă de cercetare am folosit ancheta. Ancheta, ca metodă interactivă de cercetare a socialului presupune un schimb de informații într-o situație de comunicare directă între cercetători și indivizii umani din universul cercetării, selectați de regulă după principiul reprezentativității (Marina, 2003). Prin definiție, ancheta se realizează strângând informații de la persoane luate în mod individual și, de regulă pe eșantioane mari, relevând aspecte generale la nivel de eșantion prin producerea de date cantitative și fiind, astfel o metodă de tip extensiv. Tehnica de culegere a datelor a fost ancheta orală, varianta *față în față*, instrumentată printr-un chestionar aplicat părinților. Am ales ancheta orală deoarece consider că aceasta este varianta cea mai potrivită pentru o discuție serioasă. O discuție față în față ne conduce la rezultate superioare celor obținute în alte situații și atunci când ne interesează opiniile, atitudinile, scopurile, motivațiile sau alte elemente ce țin de trăirile subiectului. Ancheta directă, față în față, constată T. Rotariu, *este cel mai puțin afectată de fenomenul de nonrăspuns*, îndeosebi datorită presiunii psihice pe care o exercită prezența operatorului sau capacității acestuia de a crea o relație de încredere cu subiectul.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

3. 1. 6. Sursele datelor, forme și tipuri

Datele cercetării sunt primare, iar ca formă cantitative (variabilele chestionarului), culese cu ajutorul chestionarului. În ceea ce privește cadrul / contextul social din care se colectează datele, în această cercetare actorii sociali vor fi studiați în cadrul grădiniței, adică datele vor fi studiate în contextul în care se produc o mare parte din activitățile care fac obiectul cercetării.

Pentru colectarea datelor cantitative s-a ales tehnica chestionarului (a se vedea, ANEXA I).

Chestionarul este un ansamblu de întrebări întocmite și realizate după reguli bine precizate, standardizate prin practica științifică sociologică, care își propune să capteze informații după itemi identici de la o mulțime de cazuri sau suspecți în așa fel încât prelucrarea datelor obținute să ofere răspunsuri la tematica de cercetare, care adesea poate fi subsumată soluționării unor probleme sociale (Marina, 2003, p.21). Conform lui P. Iluș și T. Rotariu (2001) construcția oricărui chestionar trebuie să înceapă cu specificarea foarte clară și detaliată a problemei de cercetat.

În elaborarea chestionarului am ținut seama de cerințele metodologice privind tipurile și ordinea întrebărilor, limbajul folosit și modul de exprimare, stabilirea variantelor pentru răspunsurile prestabilite.

Scopul respectării cerințelor metodologice de elaborare a chestionarului este diminuarea posibilităților de eroare, care pot fi generate de utilizarea necorespunzătoare a acestei tehnici.

În elaborarea chestionarului am avut în vedere respectarea următoarelor cerințe:

I. Folosirea unei diversități de întrebări, atât ca mod de formulare, cât și ca tip de răspuns solicitat, precum și din punctul de vedere al scopului urmărit prin întrebările respective. În acest sens am folosit următoarele tipuri de întrebări:

a) Din punctul de vedere al *conținutului informațiilor solicitate*:

✓ *întrebări de opinie*, în care răspunsul cuprinde date de ordin subiectiv, imposibil de observat pe cale directă. Conținutul întrebărilor de opinie vizează aspecte ce țin de universul interior al individului, cum ar fi părerile, atitudinile, cerințele, așteptările, proiectarea în viitor, evaluările, justificările și motivația acțiunilor. (exemplu: întrebarea 13 din chestionar)

b) Din punctul de vedere al *genurilor răspunsurilor* solicitate au fost folosite următoarele tipuri de întrebări:

✓ *întrebări închise* care oferă subiectului variante de răspuns prefabricate urmând să o aleagă pe cea care se potrivește situației sau opiniei sale. Am folosit aici întrebări cu caracter

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

dihotomic, cât și întrebări cu 4-5 variante de răspuns. Având în vedere că trecerea de la sondarea opiniilor la cunoașterea motivației, a atitudinilor presupune în mod necesar informații cu privire la intensitatea opiniei, la unele întrebări s-a cerut nu numai simpla alegere a unei variante, ci și alegerea unui grad de intensitate prin folosirea nivelurilor de scalare: foarte mult, mult, puțin, deloc. (exemplu: întrebările 5, 7, 9 din chestionar)

✓ *întrebări deschise* cu răspunsuri formulate de subiect, care lasă deci libertatea pentru o exprimare personală și au avantajul că fenomenul de sugerare a răspunsurilor este mai redusă. (exemplu: întrebarea 1 din chestionar)

✓ *întrebări mixte* în care lista de variante nu a fost închisă, lăsându-se subiectului posibilitatea să completeze și alte variante de răspuns. (exemplu: întrebările 4, 8 din chestionar)

II. A doua categorie de cerințe pe care am avut-o în vedere în elaborarea chestionarului se referă la *modul de formulare a întrebărilor, exprimarea și limbajul folosit*. În acest sens am respectat următoarele reguli:

✓ elaborarea întregului chestionar ca o succesiune de întrebări organizate ca dialog, textul fiind compus ținându-se seama de populația căreia îi este adresat, astfel încât să fie înțeles de toată lumea la fel;

✓ solicitarea opiniilor sub formă de aprecieri personale pentru a da persoanelor anchetate convingerea că părerea lor este importantă în valorificarea specificului cultural al zonei și pentru a face din aceștia niște buni colaboratori la realizarea cercetării;

✓ folosirea unui limbaj simplu, direct, cu termeni cunoscuți și des utilizați. cuvintele, expresiile și frazele folosite trebuie înțelese în același sens de către toți, indiferent de sex sau vârstă, de nivelul lor cultural, de zona geografică de rezidență sau de alți factori ce ar putea influența procesul de comunicare, recepționarea univocității mesajului.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

3.2. Analiza și interpretarea datelor

Prezentul studiu reprezintă o analiză a datelor și informațiilor rezultate din ancheta directă, care au fost, uneori, corelate cu indicatorii care au stat la baza construirii eșantionului.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 1. *Ce considerați Dumneavoastră că include specificul cultural din zona noastră?* m-a condus la următoarele rezultate din Diagrama 1:

Diagrama 1. Ce înțeleg părinții prin specific cultural?

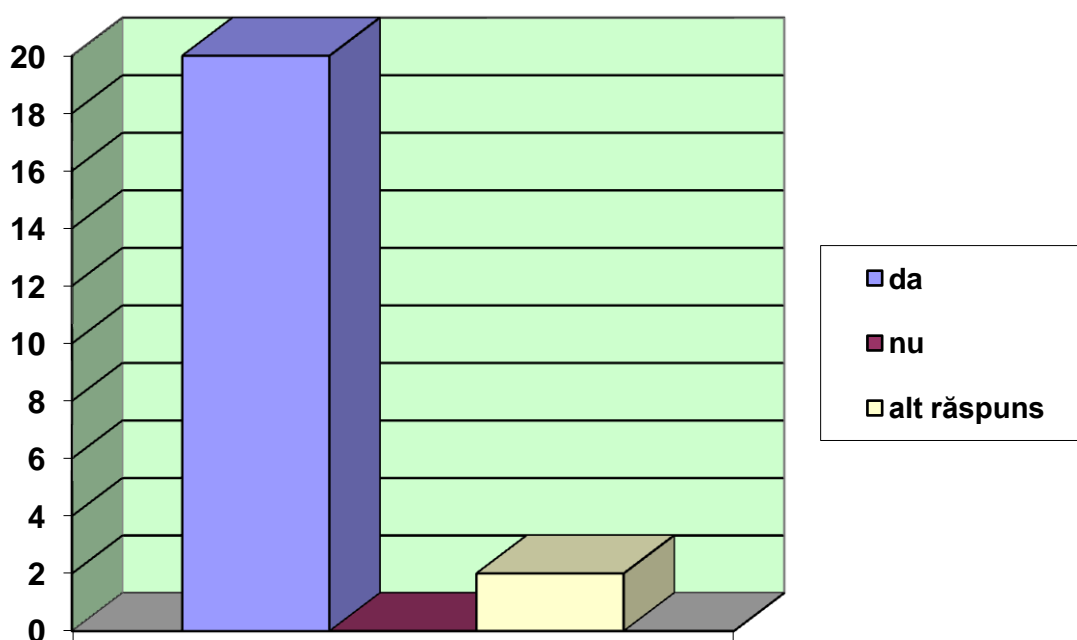

După cum se observă în Diagrama 1, părinții chestionați au cunoștințe despre ce semnifică specificul cultural al zonei și care sunt elementele cele mai reprezentative. Deoarece această primă întrebare este o întrebare deschisă am redat în cadrul diagramei exact cuvintele câtorva dintre părinții chestionați.

Parteneri:

Analiza răspunsurilor la întrebarea 2. *Dumneavoastră ca părinte considerați că pentru copilul de grădiniță este necesar să cunoască și să valorifice spațiul cultural din care provine?* m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama 2:

Diagrama 2. Importanța cunoașterii și valorificării spațiului cultural

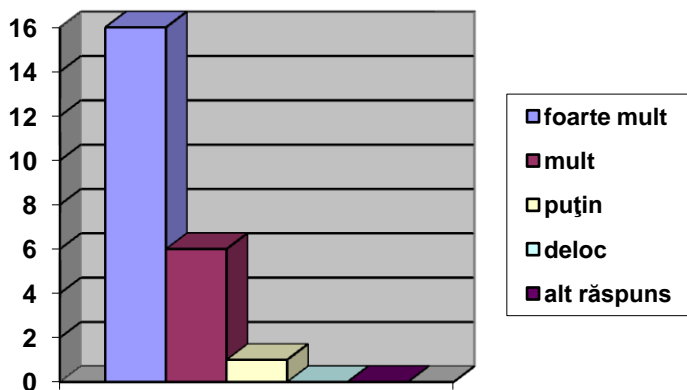

Din răspunsurile părinților se remarcă faptul că majoritatea consideră că este important pentru copilul de grădiniță să cunoască și să valorifice spațiul cultural al zonei din care provine.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 3. *În ce măsură dumneavoastră ca părinte încercați să transmiteți copilului o parte din specificul cultural asimilat (tradiții, obiceiuri, credință, etc.)* m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama 3:

Parteneri:

Diagrama 3. Transmiterea valorilor din familie

Prin această întrebare din chestionar am încercat să estimăm măsura în care părinții transmit copiilor parte din tradițiile, obiceiurile și credințele asimilate de aceștia. Aproape toți părinții chestionați afirmă că valorile asimilate de ei copiilor, în foarte mare măsură au răspuns 16 dintre aceștia, în mare măsură 6 din părinți și doar 1 singur părinte transmite puțin specificul cultural pe care l-a asimilat de-a lungul timpului.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 4. *Prin ce modalități transmiteți copilului Dumneavoastră cunoștințele pe care le aveți despre specificul cultural al zonei?* m-a condus la rezultatele prezentate în tabelul de mai jos:

Tabelul 1. Modalități de transmitere a cunoștințelor referitoare la specificul cultural al zonei

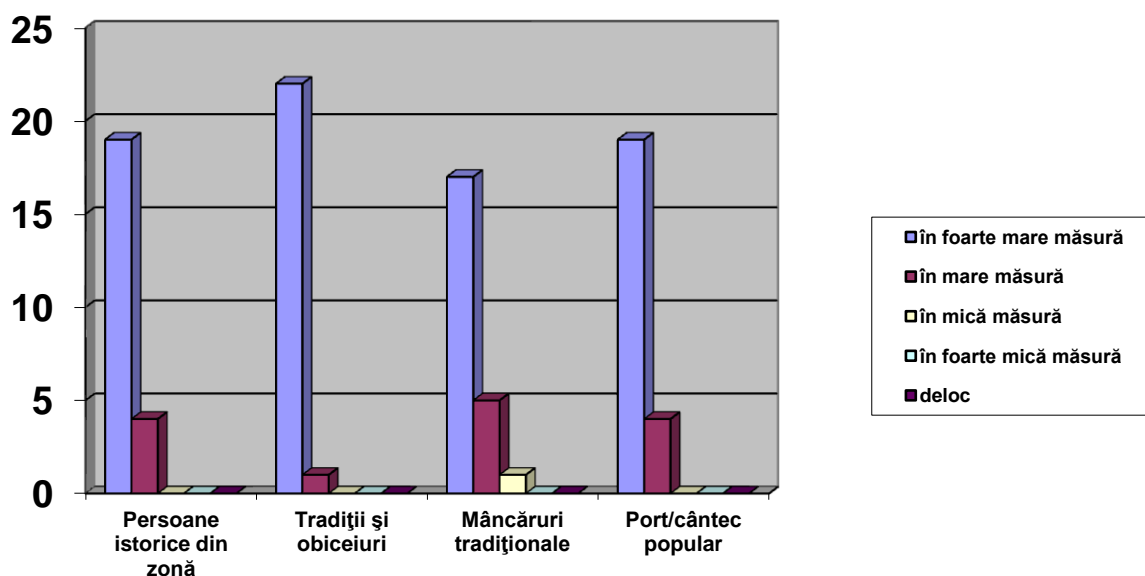
Modalitatea de transmitere	Frecvența
Prin participare la evenimentele culturale organizate în localitate.	23
Prin vizitarea muzeelor.	17
Prin utilizarea cărților/ internetului/ emisiunilor tv.	23
Alt răspuns	0

Parteneri:

După cum se observă în tabelul de mai sus toți părinții chestionați folosesc ca modalitate de transmitere a cunoștințelor despre specificul cultural al zonei participarea la evenimente culturale organizate în localitate și utilizarea cărților/ internetului/ emisiunilor tv. De asemenea majoritatea părinților precizează că transmit cunoștințe copiilor despre specificul cultural în urma vizitelor la muzeele din zonă.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 5. *În ce măsură considerați că este necesară copilului Dumneavoastră cunoașterea elementelor culturale ale zonei?* m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama de mai jos:

Diagrama 4. Necesitatea cunoașterii elementelor culturale ale zonei

Din centralizarea datelor în această diagramă se remarcă faptul că toți părinții consideră o necesitate pentru copiii lor, să cunoască principalele elemente culturale ale zonei în care trăiesc. 19 părinți consideră că în foarte mare măsură personalitățile istorice ale zonei trebuie cunoscute de către copii. Tradițiile și obiceiurile zonei sunt considerate, în opinia tuturor părinților cele mai importante achiziții pe care le doresc a fi dobândite de copiii acestora. În foarte mare măsură părinții plasează portul și cântecele populare ale zonei în topul necesităților culturale ale copiilor

Parteneri:

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRUFondul Social European
POS DRU 2007-2013Instrumente Structurale
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

preșcolari. Părinții chestionați consideră că este foarte important pentru copiii lor să cunoască de asemenea și obiectele și instrumentele cu care lucrau strămoșii noștri.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 6. *Pe o scală de la 1 la 10, (unde 1=nemulțumit și 10=foarte mulțumit), cât de mulțumit sunteți de modul în care grădinița, prin activitățile propuse, îi îmbogățește copilului Dumneavoastră cunoștințele despre specificul cultural?* m-a condus la rezultatele prezentate tabelul 2:

Tabelul 2. Aprecierea privind activitățile propuse de grădiniță.

Note	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Frecvența	-	-	-	-	-	-	-	2	10	11

După cum observăm în tabelul de mai sus părinții apreciază activitățile propuse și desfășurate la grădiniță care îmbogățesc copiilor preșcolari cunoștințele despre elementele culturale ale zonei.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 7. *În ce măsură credeți că poate fi valorificat mai ușor specificul cultural al zonei prin activitățile din grădiniță?* m-a condus la rezultatele prezentate tabelul 2:

Tabelul 3. Valorificarea specificului cultural prin activitățile din grădiniță

	Foarte mult	Mult	Puțin	Deloc
	Frecvența	Frecvența	Frecvența	Frecvența
Prin invitarea unei bunici pentru a povesti datini și obiceiuri	15	6	2	0
Realizarea unor excursii/ieșiri în locuri marcante pentru istorie	21	2	0	0
Serbări școlare	21	2	0	0
Prin mijloace mass-media moderne	14	7	2	0
Altele.....	0	0	0	0

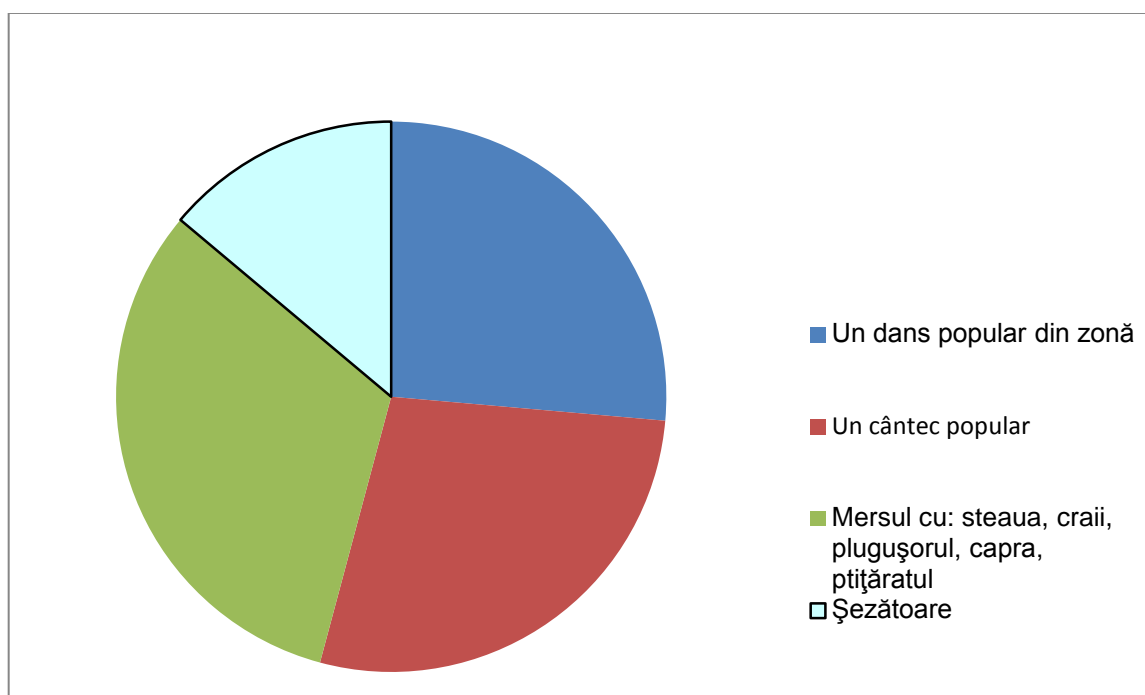
Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
AradIstituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

Analizând datele din Tabelul 3, constatăm că cele mai agreate activități de valorificare a specificului cultural sunt, în opinia părinților, realizarea de excursii și de serbări școlare. Analizând datele din Tabelul 3, constatăm că cele mai agreate activități de valorificare a specificului cultural sunt, în opinia părinților, realizarea de excursii și de serbări școlare. Celelalte activități propuse sunt și ele apreciate de majoritatea dintre părinții chestionați.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 8. *În cadrul serbărilor organizate de Crăciun în grădiniță, ce tradiții și obiceiuri v-ar face plăcere să vă fie prezentate de către copii?* m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama 5:

Diagrama 5. Opinia privind tradițiile și obiceiurile prezentate la serbările școlare

Urmărind diagrama de mai sus observăm că includerea de tradiții și obiceiuri ale zonei în cadrul programelor de serbări școlare este foarte agreată de către părinți, aceștia dorind să își vadă copiii punând în scenă în special obiceiurile Crăciunului (23 părinți), cântând un cântec popular (20 părinți), dansând diverse dansuri populare (19 părinți), organizând o șezătoare (10 părinți).

Parteneri:

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRUFondul Social European
POS DRU 2007-2013Instrumente Structurale
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Analiza răspunsurilor la întrebarea 9. *În ce măsură considerați că implicarea factorilor locali contribuie la valorificarea specificului cultural al zonei?* m-a condus la rezultatele prezentate Tabelul 4:

Tabelul 4. Opinia privind contribuția implicării factorilor locali la valorificarea specificului cultural

INSTITUȚIA	În foarte mare măsură	În mare măsură	În mică măsură	În foarte mică măsură	Deloc
	Frecvența	Frecvența	Frecvența	Frecvența	Frecvența
Familia	23	-	-	-	-
Școala	21	2	-	-	-
Consiliul Local	18	4	1	-	-
Biserica	5	10	8	-	-
Poliția	2	4	16	1	-
Spitalul	18	4	-	1	-
Agenți economici	19	1	-	1	2

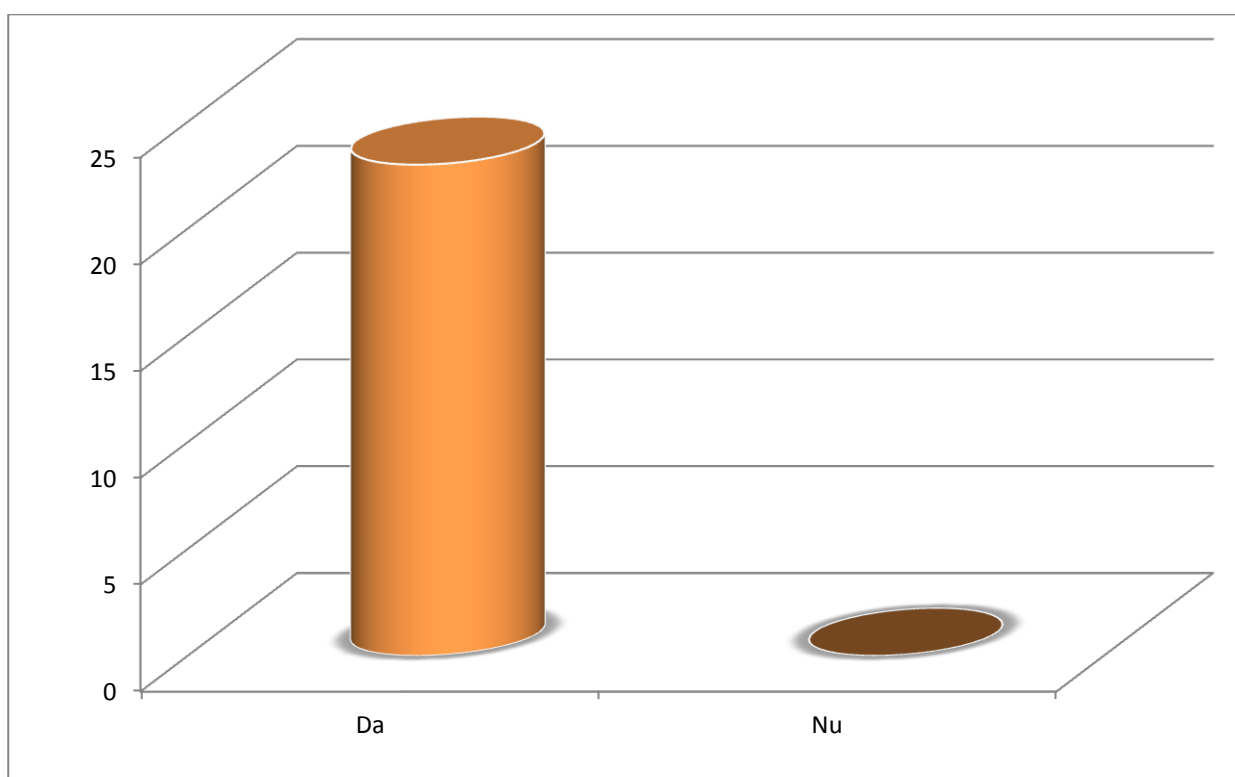
Printr-o întrebare din chestionar am încercat să vedem care este opinia părinților de la grădiniță privind contribuția implicării factorilor locali la valorificarea specificului cultural al zonei. Toți părinții au plasat familia ca instituția cea mai importantă în valorificarea specificului cultural, iar la foarte mică distanță este situată Școala, Agenții economici, Consiliul Local și Spitalul.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
AradIstituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

Analiza răspunsurilor la întrebarea 10. În cadrul serbărilor organizate de Crăciun în grădiniță, ce tradiții și obiceiuri v-ar face plăcere să vă fie prezentate de către copii? m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama 6:

Diagrama 6. Acordul/dezacordul privind dezvoltarea de parteneriate pe tema cunoașterii și valorificării specificului cultural în cadrul comunității

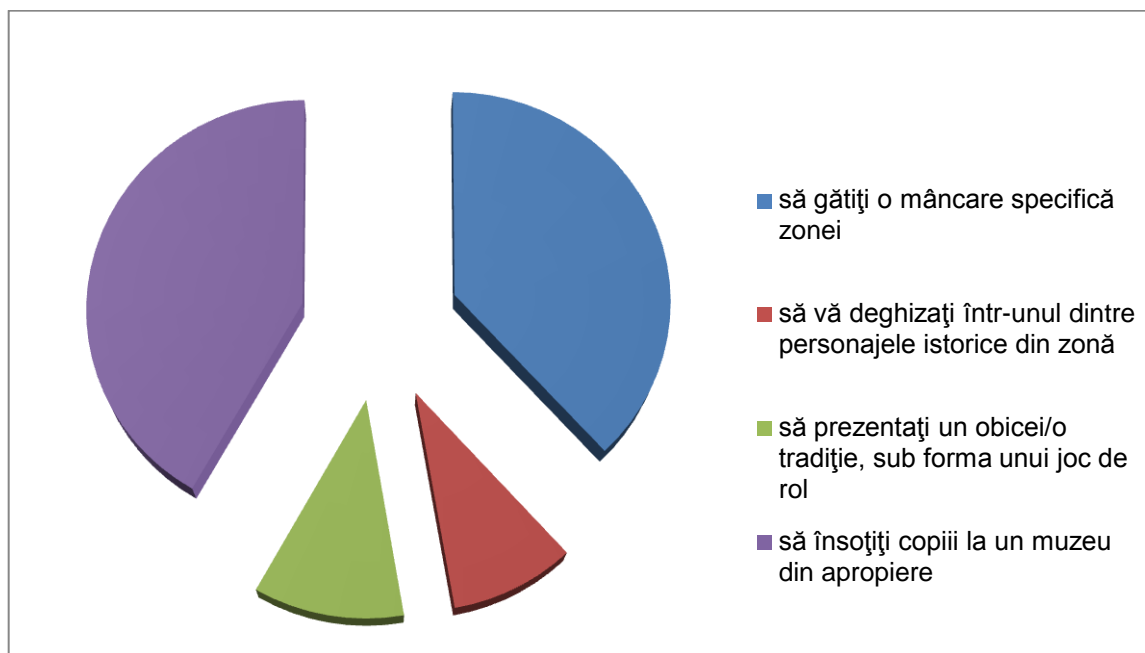

Din această figură reiese faptul că toți părinții au fost foarte deschiși spre ideea dezvoltării unui parteneriat pentru cunoașterea și valorificarea specificului cultural și foarte dornici să participe la astfel de activități împreună cu educatoarele și copiii.

Parteneri:

Analiza răspunsurilor la întrebarea 11. Pornind de la un parteneriat grădiniță comunitate, în care dintre activitățile enumerate mai jos v-ar face plăcere să participați? m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama 7:

Diagrama 7. Activități preferate în cadrul parteneriatului

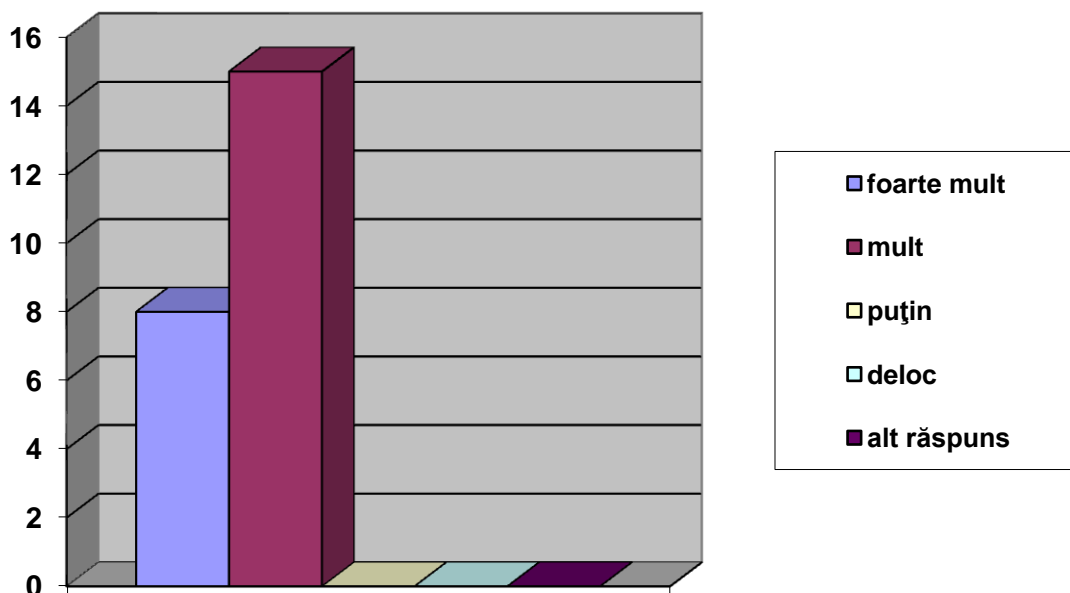
În urma analizării răspunsurilor din chestionar și prezentarea lor în această diagramă putem menționa că activitățile pe care și-ar dori cel mai mult să le desfășoare părinții în cadrul parteneriatului sunt: „să gătească o mâncare specifică zonei” (21 de părinți) și „să însoțească părinții la un muzeu”.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 12. În ce măsură considerați că mediatizarea activităților culturale desfășurate în cadrul parteneriatelor duce la o mai bună implicare a factorilor locali? m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama 8:

Parteneri:

Diagrama 8. Influența mediatizării activităților

Așa cum reiese din diagrama 8, părinții chestionați consideră că mediatizarea activităților culturale desfășurate în cadrul parteneriatelor influențează mult și foarte mult implicarea factorilor locali în activitățile grădiniței.

Analiza răspunsurilor la întrebarea 13. *În ce măsură considerați că mediatizarea activităților culturale desfășurate în cadrul parteneriatelor duce la o mai bună implicarea a factorilor locali?* m-a condus la rezultatele prezentate în diagrama 9:

Parteneri:

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

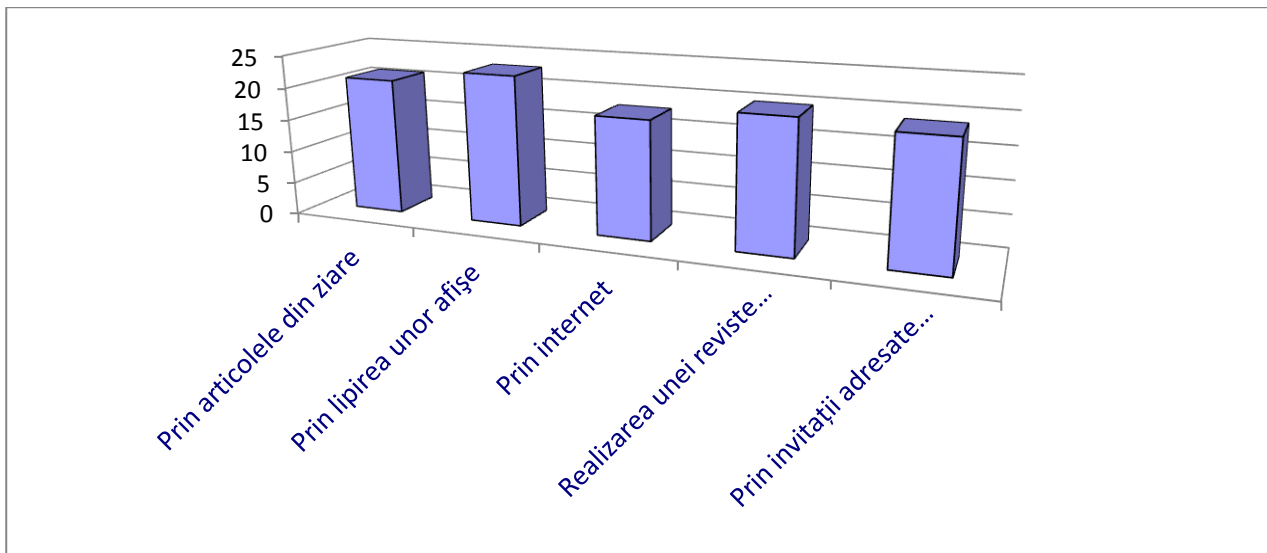
MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Diagrama 9. Opinia privind principalele mijloace de mediatizare a activităților desfășurate în cadrul parteneriatelor

Analiza acestor răspunsuri evidențiază faptul că aproape toți consideră că cel mai bun mijloc de mediatizare a activităților desfășurate în cadrul parteneriatelor este lipirea unor afișe în cadrul localității, majoritatea considerând că articolele din ziare (cotidianul *Unirea*), realizarea unei reviste locale și invitațiile adresate liderilor locali sunt metode foarte eficiente în acest scop. Metoda de promovare prin internet este mai puțin apreciată de părinți deoarece este o zonă muntoasă în care numărul de familii conectate la internet este mai redus comparativ cu al orașelor mari.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

CONCLUZII

„Cultura răspunde existenței umane întru mister și revelare, iar civilizația răspunde existenței întru autoconservare și securitate. Între ele se cascadează deci o deosebire profundă de natură ontologică” spunea Lucian Blaga.

Cultura și civilizația românească pendulează între cea occidentală și cea răsăriteană și se detașează net printr-un puternic filon de identitate națională. Spontani, plini de umor, uneori resemnați în fața desfășurării evenimentelor ne detașăm printr-o remarcabilă atitudine de supraviețuitori.

Obiceiurile și tradițiile sunt un domeniu important al culturii populare românești. Ele au rolul de a regla și consolida relațiile comunitare, fiind respectate cu strictețe de toți membrii societății. Rolul educatoarelor este de a-i face pe copii să învețe, să prețuiască și să respecte obiceiurile și tradițiile zonei în care s-au născut, să iubească meleagurile natale, portul românesc dar și sărbătorile care ne aduc în suflete atâta bucurie.

Obiceiurile și tradițiile dezvăluie fața necunoscută și nebănuită a existenței membrilor comunității. Copiilor le conferă identitate și apartenență la neam, le creează o „unitate pozitivă”, adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor, caracteristicilor unui popor: meserii, meșteșuguri, cântece, dansuri, credințe, costumații, vorbire, etc.

Din aceste considerente am pornit această cercetare în dorința se a aduce în prim plan oameni minunați și evenimente importante, iar mai apoi includerea acestora în parteneriate prin intermediul cărora să valorificăm cu succes specificul cultural al moșilor.

În urma analizei rezultatelor am constatat că părinții chestionați înțeleg ce reprezintă specificul cultural al zonei în care trăiesc, sunt conștienți de necesitatea cunoașterii și valorificării acestuia și ca părinți încearcă să transmită copiilor o parte din valorile culturale asimilate de ei înșiși. Acest lucru verifică în mare parte prima ipoteză specifică a cercetării.

În urma analizei rezultatelor pentru întrebările 10 și 11 am constatat că părinții sunt foarte deschiși spre realizarea de parteneriate cu grădinița și comunitatea din care fac parte. Faptul că părinții au răspuns pozitiv la implicarea acestora în activități precum: gătitul de mâncăruri specifice

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

zonei, deghizarea în personaje istorice din zonă, prezentarea unor obiceiuri/tradiții sub forma jocului de rol etc., reflectă apropierea dintre aceștia și celelalte persoane implicate (educatoare, ceilalți părinți, alți factori locali implicați, etc.). Acest lucru duce la verificarea celei de a doua ipoteze specifice a cercetării.

Putem concluziona astfel:

- Grădinița se preocupă permanent ca bogăția tradițiilor moștenite de la înaintași să fie cât mai aproape de sufletele copiilor și să se păstreze vii în mintea și conștiința copiilor acestora, pentru ca la rândul lor să le transmită cu aceeași dragoste și căldură generațiilor viitoare. Ea reprezintă un sprijin pentru comunitate de a valorifica specificul cultural al zonei și nu doar un loc în care copiii își însușesc cunoștințe privind tradițiile și obiceiurile zonei. Din acest motiv, parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială și necesară în transmiterea și valorificarea tradițiilor și obiceiurilor specifice zonei. Atunci când membrii comunității sunt implicați în activități ale grădiniței precum concertele, serbările, spectacolele desfășurate de copii atât în grădiniță, cât și în afara ei, sau atunci când copiii fac vizite pentru a cunoaște specificul local, toți cei implicați trăiesc experiențe valoroase de învățare în situații noi.

- În fiecare zi copiii învață despre oameni și locuri din comunitatea lor atunci când își însoțesc educatoarele sau părinții în plimbări și vizite, dar și în cadrul activităților desfășurate în grădiniță. Grădinița, prin implementarea proiectelor, caută soluții prin care să fie utilă societății, dar și privită pe măsura investițiilor și speranțelor.

- Parteneriatele organizate de grădinițe conduc la cunoașterea specificului cultural, a valorilor mediului comunitar.

- Această cercetare i-a determinat pe părinți să se implice mai îndeaproape în activitățile grădiniței și să stabilească împreună cu educatoarele și alți membri ai comunității activități prin care să le facă cunoscută copiilor frumusețea portului popular, obiceiurile zonei, sădindu-le în suflet sentimentul de mândrie că sunt ardeleni.

- Specificul cultural al unei zone este ceea ce definește sau caracterizează univoc o zonă culturală, ceea ce o identifică și o diferențiază în același timp de altele, este cota maximă de originalitate și personalitate cu care vine ea în concertul culturii unui popor. În constituirea specificului cultural al unei zone, un loc de seamă îl ocupă conștiința obârșiiilor, a valorilor culturale comune pe care le au, în primul rând, oamenii înșiși.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell' Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

- În formarea și menținerea specificului cultural, un rol hotărâtor îl are cunoașterea obiceiurilor, tradițiilor, personajelor marcante ale istoriei și evenimentelor culturale ale zonei, iar oamenii locurilor să aibă adânc înrădăcinată ideea comunității de limbă.

- De aspectele cele mai importante semnalate în această cercetare, educatoarele vor ține seama în alegerea temelor în cadrul activităților grupei, în realizarea unor parteneriate educaționale viitoare și în alegerea celor mai potrivite activități în cadrul serbărilor școlare.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

REFLECȚII PRIVIND PROGRAMUL DE MASTERAT

Pentru mine participarea la acest program de masterat a fost o experiență nouă, interesantă care mi-a îmbogățit și mi-a oferit o multitudine de cunoștințe necunoscute pe care nu le întâlnisem și nu le știam din cadrul altor programe de perfecționare continuă sau din cadrul formării profesionale din timpul liceului pedagogic. De altfel, pot considera că acest program modern, cu viziune europeană, este cea mai mare experiență și cea mai completă pregătire profesională în domeniul educației la care am participat până acum.

La realizarea lucrării de disertație am folosit ca principal modul pe cel denumit "Educație și comunitate" pe care l-am parcurs în cele două semestre din anul I de studiu. Acesta a cuprins conceptele fundamentale pe care le-am dezvoltat în primele două capitole teoretice ale lucrării, fiind cele mai importante din cadrul disertației: *școala, familia, comunitatea, parteneriat educațional*, precum și conceptul „*specific cultural*” care denumește toate tradițiile, obiceiurile și caracteristicile populare transmise din generație în generație, care a fost studiat în cadrul părții de cercetare. Pornind de la cei trei factori care se implică în realizarea parteneriatelor educaționale în scopul realizării unei educații moderne și eficiente a copiilor, am ținut seama în realizarea unei cercetări științifice referitoare la importanța acestor forme de activități educative tocmai pentru a cunoaște și valorifica cât mai mult specificul cultural al zonei: Aici aș vrea să menționez că zona aceasta unde am realizat cercetarea este numită „Țara Moșilor”, o zonă deosebit de pitorească din Munții Apuseni în care se păstrează multe din tradițiile și din specificul cultural de către locuitorii săi.

Pornind de la acel modul, am evidențiat alte două module cu contribuție implicită directă: modulul „Comunicare și relații interpersonale” și modulul „Metodologia cercetării în educație”. Ambele au avut o contribuție destul de mare în realizarea lucrării pentru că din acestea provin niște concepte foarte importante întâlnite în lucrare: *educație, sociologia educației, socializare, grupuri educaționale, politici educaționale, actori educaționali* pe care i-am studiat în cadrul modulului „Comunicare în relații interpersonale”, la aceștia făcând referire de asemenea în primele două capitole din lucrare.

Pentru realizarea designului cercetării am folosit conceptele întâlnite în modulul „Metodologia cercetării în educație” studiat în primul an de master. În realizarea cercetării am făcut referire în primul rând la conceptele teoretice de care se ține seama în elaborarea acesteia,

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

acestea fiind adaptate în mod practic la ceea ce mi-am propus prin temă. Principalele concepte din acest model au fost cele referitoare la *metodologia cercetării, cercetare experimentală, metode și tehnici de cercetare, ipoteze, variabile, eșantion, rezultate ale cercetării* și altele.

Chiar dacă am considerat că modulul cu contribuție implicită indirectă este cel denumit „Proiectare educațională și didactică”, în cadrul acestuia am întâlnit numeroase concepte pe care le-am descris, amintit și pe care le-am folosit în elaborarea lucrării. Printre cele mai importante concepte pe care vreau să le evidențiez se enumeră curriculum, situații de învățare, forme ale educației, societate a cunoașterii, etc. Alături de altele care derivă sau au legătură de cauzalitate cu cele amintite.

Ca o concluzie finală, pot să menționez că majoritatea conceptelor folosite în cadrul educației copiilor au diverse legături unele cu altele, de aceea cunoștințele actuale tind spre interdisciplinaritate și transdisciplinaritate, iar profesorii de la acest program de masterat - la fel ca și masteranzii care predau copiilor în școală sau în grădiniță cunoștințele în cele două moduri amintite - au tratat conținuturile învățării în acest fel pentru a ușura formarea competențelor propuse pe timpul acestui program de studii.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

BIBLIOGRAFIE

1. Abric, Jean-Claude (2002), *Psihologia comunicării. Teorii și metode*, Editura Polirom, Iași.
2. Agabrian, Mircea (2006), *Analiza de conținut*, Editura Polirom, Iași.
4. Agabrian, Mircea (2006), *Școala, familia, comunitatea*, Editura Institutul European, Iași.
5. Agabrian, Mircea (2004), *Cercetarea calitativă a socialului*, Institutul European, Iași.
6. Agabrian, Mircea; Millea, Vlad (2005), *Parteneriate școală-familie-comunitate*, Editura Institutul European, Iași.
7. Agabrian, Mircea (2003), *Sociologie generală*, Editura Institutul European, Iași.
8. Agabrian, Mircea (2000), *O paradigmă sociologică de analiză a problemelor sociale*. Revista de Cercetări Sociale, nr. 3-4.
9. Antonesei, Liviu (coordonator); Popa, Nicoleta Laura; Labăr, Adrian Vicențiu (2009), *Ghid pentru cercetarea educației. Un „abecedar” pentru studenți, masteranzi și profesori*, Editura Polirom, Iași.
10. Babbie, Earl (2010), *Practica cercetării sociale*, Editura Polirom, Iași.
11. Băban, A., (coordonator) (2001), *Consiliere educațională*, Editura Imprimeria Ardealului, Cluj Napoca.
12. Băran-Pescaru, A., (2004), *Parteneriat în educație, familie-școală-comunitate*, Editura Aramis Print, București.
13. Bistriceanu, C., (2004), *Sociologia familiei*, Editura Fundației România de Mâine, București.
14. Bîrsan-Pescaru, Adina (2004), *Parteneriat în educație-școală-comunitate*, Editura Aramis, București.
15. Boca, Cristina (coordonator) (2008), *Împreună pentru copii: grădinița și comunitatea, Proiect pentru Reforma Educației Timpurii (P.R.E.T.), Modulul 2*, București.
16. Cerghit, Ioan (2002), *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București.
17. Cerghit, Ioan (1997), *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

18. Chelcea, Septimiu (1975), *Chestionarul în investigația sociologică*, Editura Științifică și Enciclopedică, București.
19. Chelcea, Septimiu (2007), *Metodologia cercetării sociologice: metode calitative și cantitative*, Editura Economică, București.
20. Chelcea, Septimiu (2003), *Metodologia elaborării unei lucrări științifice*, Comunicare.ro, București.
21. Chelcea, Septimiu (2008), *Psihosociologie. Teorii, cercetări, aplicații*, Editura Collegium Polirom, București.
22. Chiru, M., (2003), *Cu părinții la școală-ghid pentru profesori*, Editura Humanitas Educațional, București.
23. Cojocaru, Ștefan,(2003), *Elaborarea proiectelor*, Editura Expert Projects, Iași.
24. Cuceș, C.(1994), *Raționalitatea activității instructiv-educative și proiectarea pedagogică*, în Psihopedagogie, Editura Spiru Haret, Iași.
25. Drăgan, Ioan; Nicola, Ioan,(1993), *Cercetarea psihopedagogică*, Editura Tipomur, Târgu Mureș.
26. Dumitrana, M., (2000), *Copilul, familia și grădinița*, Editura Compania, București.
27. Fusco, G.C., (1964), *School-Home Partnership in Depressed Urban Neighborhoods*, Washington, D.C., Office of Education, U.S. Dept. of Health, Education, Welfare.
28. Fustei, M., (2010), *Dezvoltarea relațiilor comunitare prin intermediul proiectelor și parteneriatelor educative*, Revista "Educatorea.ro", Brașov.
29. Gherguț, Alois, Ceobanu, Ciprian (2009), *Elaborarea și managementul proiectelor în serviciile educaționale*, Editura Polirom, Iași.
30. Herseni, Traian, (1982), *Sociologie*, Editura Științifică și Enciclopedică, București.
31. Iliescu, V., Gherghinescu, O. (2005), *Managementul proiectelor*, E.D.P., București.
32. Iluț, Petru (1997), *Abordarea calitativă a socioumanului; concepte și metode*, Editura Polirom, Iași.
33. Ionescu, Ion (1997), *Sociologia școlii*. Polirom, Iași.
34. Ionescu, M. (2000), *Învățarea pe bază de proiect*, Editura Humanitas Educațional, București.

Parteneri:

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

35. Ionescu, M., Negreanu, E., (2006), *Educația în familie. Repere și practici actuale*, Editura Cartea Universitară, București.
36. Jigău, Mihaela (2002). *Învățământul rural din România. Condiții, probleme și strategii de dezvoltare*, Editura MarLink, București.
37. Lessel, Wolfgang (2007), *Managementul proiectelor. Cum să planificăm eficient proiectele și să le transpunem în practică*, (trad.), Editura BIC ALL, București.
37. Marina, Lucian (2003), *Investigația socialului*, Editura Emia, Deva.
39. Mărginean, Ioan (2000), *Proiectarea cercetării sociologice*, Editura Polirom, Iași.
40. Mihăilescu, I. (coordonator) (2000), *UNICEF, Un deceniu de tranziție. Situația copilului și familiei în România*, Editura Marlink, București.
41. Mocanu, Mariana, Schuster, Carmen (2001), *Managementul proiectelor*, Editura All Beck, București.
42. Neacșu, Ioan (1990), *Metode și tehnici de învățare eficientă*, Editura Militară, București.
43. Neagu, C., (2005), *Managementul operațional al proiectelor*, Editura Bren, București.
44. Nedelcu, D. (2005), *Managementul proiectelor, aspecte teoretice și practice*. Editura Politehnicum, Iași.
45. Nicola, Ioan (1996), *Tratat de pedagogie școlară*, E.D.P., București.
46. Pânișoară Ion-Ovidiu (2003), *Comunicare eficientă. Metode de interacțiune educațională*, Editura Polirom, Iași.
47. Pescaru, Băran, Adina, (2004) „*Parteneriat în educație*”, Editura Aramis Print, București.
48. Petrovan, Ramona-Ștefania (coordonator) (2011), *Parteneriatele educaționale de la teorie la practică*, Editura Aeternitas, Alba Iulia.
49. Popeangă, Vasile (1970), *Școala și comunitatea socială*, E.D.P., București.
50. Popescu M. (2000), *Implicarea comunității în procesul de educație*. Ghid pentru părinți și cadre didactice, Editura Corint, București.
51. Popovici, Dumitru (2003), *Sociologia educației*, Editura Institutul European, Iași.
52. Radu, Ioan (coordonator); Miclea, M.; Moldovan, O.; Nemeș, S.; Szamoskozy, S. (1993), *Metodologie psihologică și analiza datelor*, Editura Sincron, Cluj Napoca.
53. Rădulescu, Eleonora; Țârcă, Anca (2000), *Școala și comunitatea. Ghid pentru profesori*, Editura Humanitas Educational, București.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

54. Rotariu, Traian; Iluț, Petru, (2001), *Ancheta sociologică și sondajul de opinie: teorie și practică*, Editura Polirom, Iași.
55. Sandu, D. (2005), *Dezvoltare comunitară. Cercetare, practică, ideologie*, Editura Polirom, Iași.
56. Stăiculescu, C.,(2012), *Școala și comunitatea locală. Parteneriat pentru educație*, Editura ASE, București.
57. Stănciulescu, Elisabeta (1996), *Teorii sociale ale educației*, Editura Polirom, Iași.
58. Stănciulescu, Elisabeta (2002), *Sociologia educației familiale*, Editura Polirom, Iași.
59. Stoica, Adrian; Mihail, Roxana (2006), *Evaluarea educațională. Inovații și perspective*, Editura Humanitas Educațional, București.
60. Trif, Letiția (2008), *Pedagogia învățământului primar și preșcolar*, Editura Eurostampa, Timișoara.
61. Țăranu, A.-M.(2009), *Școala, între comunitatea locală și provocările globalizării*, Editura Institutul European, Iași.
62. Velea, L.-S.(coordonator) (2006), *Participarea elevilor în școală și în comunitate. Ghid pentru profesori și elevi*, Editura Agata, Botoșani.
63. Voiculescu, Florea, Ludușan, N.,(1997), *Măsurarea și analiza statistică în științele socialului*, Editura Imago, Sibiu.
64. Voiculescu, Florea, Voiculescu, Elisabeta (2007), *Măsurarea în științele educației. Teorie, metodologie, aplicații*, Editura Institutul European, Iași.
65. Vrășmaș, E., A.(2002), *Parteneriatul educațional*, E.D.P., București.
66. Zamfir, Cătălin; Vlăsceanu, Lazăr (coord.) (1993), *Dicționar de sociologie*, Editura Babel, București.
67. Zamfir, Cătălin, (coord.), Zamfir, Elena (1997), *Pentru o societate centrată pe copil*, Editura Alternative, București.
68. Zani, B., Palmonari, A., (2003), *Manual de psihologia comunității*, Editura Polirom, Iași.
69. ***, *Cartea albă RENINCO, UNICEF*, Editura Pro Humanitate, Bucuresti.
70. ***, (1995), *Revista Awake – Watchtower*, Bible and Tract Society of New York. Inc.International Bible Students Association, Broklyn, New York, U.S.A.
71. ***, (2004), *Revista "Învățământul primar"*, nr.4/2004, *Parteneriat școală-familie*, Editura Miniped, București.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

72. ***, (2005), Tribuna învățământului, "Un parteneriat vital", București.
73. *** 2002, Metoda proiectelor la vârstele timpurii, Editura V&I Integral, București.
74. <http://extension.missouri.edu/p/MP568>
75. www.cedu.ro

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

ANEXA 1 – INSTRUMENTE DE CERCETARE

CHESTIONAR

privind cunoașterea și valorificarea specificului cultural în grădiniță

Vă rugăm să răspundeți la câteva întrebări privind modul în care le faceți cunoscut copiilor Dumneavoastră tradițiile și obiceiurile specifice zonei.

Răspunsurile Dumneavoastră ne sunt necesare pentru o investigație privind cunoașterea și valorificarea specificului cultural în grădiniță.

Precizăm că prin specificul cultural al zonei se poate înțelege tradițiile transmise din moși-strămoși, caracteristicile poporului: meserii, meșteșuguri, cântece, dansuri, credințe, costumații, vorbire, figuri istorice importante, etc.

Este evident că sinceritatea Dumneavoastră va fi decisivă pentru valoarea cercetării. Vă mulțumim pentru colaborare!

1. Ce considerați Dumneavoastră că include specificul cultural din zona noastră?

.....
.....

2. Dumneavoastră ca părinte considerați că pentru copilul de grădiniță este necesar să cunoască și să valorifice spațiul cultural din care provine?

- a) Da
- b) Nu
- c) Alt răspuns.....

3. În ce măsură dumneavoastră ca părinte încercați să transmiteți copilului o parte din specificul cultural asimilat (tradiții, obiceiuri, credință, etc.)?

- a) Foarte mult
- b) Mult
- c) Puțin
- d) Deloc
- e) Alt răspuns .....

Pentru cei care la întrebarea nr. 3 au răspuns DELOC, întrebarea următoare nu li se adresează.

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

4. Prin ce modalități transmiteți copilului Dumneavoastră cunoștințele pe care le aveți despre specificul cultural al zonei? (Puteți alege oricâte variante, inclusiv pe toate)
- Prin participare la evenimentele culturale organizate în localitate
  - Prin vizitarea muzeelor
  - Prin utilizarea cărților/internetului/emisiunilor tv
  - Alt răspuns.....
5. În ce măsură considerați că este necesară copilului Dumneavoastră cunoașterea elementelor culturale ale zonei? (încercuiți varianta aleasă pe fiecare rând)

	În foarte mare măsură	În mare măsură	În mică măsură	În foarte mică măsură	Deloc
Persoane istorice din zonă	5	4	3	2	1
Tradiții și obiceiuri de Crăciun și Paști	5	4	3	2	1
Mâncăruri tradiționale	5	4	3	2	1
Port/cântec popular	5	4	3	2	1
Obiecte și instrumente folosite de strămoșii noștri	5	4	3	2	1
Altele.....	5	4	3	2	1

6. Pe o scală de la 1 la 10, (*unde 1=nemulțumit și 10=foarte mulțumit*) cât de mulțumit sunteți de modul în care grădinița prin activitățile propuse îi îmbogățesc copilului Dumneavoastră cunoștințele despre specificul cultural? ? (încercuiți varianta aleasă)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

7. În ce măsură credeți că poate fi valorificat mai ușor specificul cultural al zonei prin activitățile din grădiniță? (încercuiți varianta aleasă pe fiecare rând)

	Foarte mult	Mult	Puțin	Deloc
Prin invitarea unei bunici pentru a povesti datini și obiceiuri	4	3	2	1
Realizarea unor excursii/ieșiri în locuri marcante pentru istorie	4	3	2	1
Serbări școlare	4	3	2	1

Parteneri:

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRUFondul Social European
POS DRU 2007-2013Instrumente Structurale
2007-2013MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Prin mijloace mass-media moderne	4	3	2	1
Altele.....	4	3	2	1
.....				

8. În cadrul serbărilor organizate de Crăciun în grădiniță, ce tradiții și obiceiuri v-ar face plăcere să vă fie prezentate de către copii? (Puteți alege oricâte variante, inclusiv pe toate)
- Un dans popular din zonă
  - Un cântec popular
  - Mersul cu: steaua, craii, plugușorul, capra, pițărutul
  - Șezătoare
  - Altele.....

9. În ce măsură considerați că implicarea factorilor locali contribuie la valorificarea specificului cultural al zonei? (încercuiți varianta aleasă pe fiecare rând)

	În foarte mare măsură	În mare măsură	În mică măsură	În foarte mică măsură	Deloc
Familia	5	4	3	2	1
Școala	5	4	3	2	1
Consiliul local	5	4	3	2	1
Biserica	5	4	3	2	1
Poliția	5	4	3	2	1
Spitalul	5	4	3	2	1
Agenți economici	5	4	3	2	1

10. În cadrul unui posibil parteneriat între grădiniță și comunitate, pe tema *cunoașterea și valorificarea specificului cultural* ați fi dispus(ă) să participați?
- Da
  - Nu
  - Alt răspuns.....

Următoarea întrebare se adresează celor care au răspuns DA la întrebarea nr. 6:

11. Pornind de la un parteneriat grădiniță-comunitate, în care dintre activitățile enumerate mai jos v-ar face plăcere să participați? (Puteți alege oricâte variante, inclusiv pe toate)
- Să gătiți o mâncare specifică zonei;
  - Să vă deghizați într-unul dintre personajele istorice din zonă;
  - Să prezentați un obicei/o tradiție, specifice zonei, sub forma unui joc de rol;
  - Să însoțiți copiii la un muzeu din apropiere, explicându-le utilitatea obiectelor/instrumente prezente.
  - Alt răspuns.....

Parteneri:

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

12. În ce măsură considerați că mediatizarea activităților culturale desfășurate în cadrul parteneriatelor duce la o mai bună implicarea a factorilor locali?

- a) Foarte mult
- b) Mult
- c) Puțin
- d) Deloc
- e) Alt răspuns .....

Pentru cei care la întrebarea nr. 12 au răspuns DELOC, întrebarea următoare nu li se adresează.

13. În opinia Dumneavoastră care sunt cele mai importante mijloace de mediatizare a activităților desfășurate în cadrul parteneriatelor? (Puteți alege oricâte variante, inclusiv pe toate)

- a) Prin articole în ziare;
- b) Prin lipirea unor afișe;
- c) Prin internet;
- d) Realizarea unei reviste locale;
- e) Prin invitații adresate liderilor locali;
- f) Altele.....

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI

OIPOSDRU

Universitatea
Transilvania
din Brașov

Declarație de autenticitate

Subsemnatul (subsemnata) _____,
absolvent/ă al/a programului de masterat în Management educațional la Universitatea
„1 Decembrie 1918” Alba Iulia, promoția 2011, autor/autoare al/a prezentei disertații,
declar pe propria răspundere următoarele:

- a) disertația a fost elaborată personal și îmi aparține în întregime;
- b) nu am folosit alte surse decât cele menționate în bibliografie sau în textul disertației;
- c) nu am preluat texte, date sau elemente de grafică din alte lucrări sau din alte surse fără a fi citate și fără a fi precizată sursa preluării, inclusiv în cazul în care sursa o reprezintă alte lucrări ale subsemnatului (subsemnatei);
- d) lucrarea nu a mai fost folosită, în forma actuală, în alte contexte de examen sau de concurs.

Semnătura _____

Data _____

Parteneri:

Universitatea „Aurel Vlaicu”
Arad

Istituto di Scienze Psicologiche
dell'Educazione e della Formazione